LJUDSKA KNJIŽNICA KAMNIK

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 8 LETO XXVII. KAMNIK, 20. APRILA 1987

Vsako omahovanje nas oddaljuje od cilja

Naš sistem, predvsem pa sistem samoupravnih družbenoekonomskih odnosov ima razen svojih dovolj poudarjenih humanitarnih vrednot tudi nalogo, da se izkaže kot smotrn in učinkovit v gospodarskem sistemu, z dokazovanjem svojih vrednot v vsakodnevnem življenju in delu.

Prav učinkovitost pa nam ne gre od rok, predvsem zaradi naših nasprotij in omahovanj vseh vrst, pa naj gre za ekonomske kategorije kot so tečaj dinarja, realne obresti, za stroške ali cene. Ali pa gre za ravnanja in spoznanja, da družbena sredstva niso izgubila na vrednosti samo zato, ker so postala družbena? Omahovanja v politiki in praksi vodijo v nemoč, neučinkovitost in poglabljanje krize. Pri tem se moramo soočiti s presenečenjem, ki to največkrat ni: z intervencijami, ki so reden spremljevalec naših kriz zadnjih let, in z državnimi posegi, ki se javljajo vedno kot rešitelj iz zadreg in udarijo dostikrat tudi dobre gospodarje oziroma kolektive, ki so po usmeritvah gospodarno delile dohodek.

Prav ekonomski tokovi pa bistveno vplivajo na razpoloženje ljudi kot razne politične provokacije nasprotnikov socialističnega samoupravljanja ter bratstva in edinstva jugoslovanskih narodov in narodnosti, ki smo jim priča v zadnjem obdobju. Gospodarska kriza ne vpliva le na razpoloženje ljudi, ampak je, kot se kaže v praksi, idealna priložnost za nasprotnike socialističnega samoupravljanja, da širijo razne demagogije, se ukvarjajo s provokacijami ter zadajajo nizke udarce vsem, ki si prizadevajo za nadaljnjo demokratizacijo našega družbenopolitičnega življenja in dela. Ekonomska kriza pa je prilika tudi za tiste, ki se zavzemajo za čvrsto roko, ki bi probleme reševali z represijo, in se zavzemajo za etatizem, centralizem in unitarizem. Takim provokacijam pa ne bi smeli nasedati, ne smejo nas odvrniti od naših strateških ciljev ter od nadaljnje demokratizacije naše družbe. Prav zato je danes, bolj kot kdajkoli prej, potrebno razvijati socialistično zvezo delovnega ljudstva kot metodo in mesto dogovarjanja vseh organiziranih samoupravnih sil. Premalo pa se morda, prav zaradi pomanjkljivega pristopa, včasih govori o vsebini in napredku organiziranega družbenega dialoga v naših samoupravnih socialističnih družbenih in političnih institucijah. Najpomembnejše je vsekakor demokratičen in produktiven dialog v SZDL kot organizaciji, ki naj spodbudi in pritegne vse družbeno ustvarjalne dejavnike, kot je znala to narediti njena predhodnica Osvobodilna fronta. Pri tem mora SZDL iskati take oblike in načine družbenopolitične aktivnosti, ki zagotavljajo samoupravni socialistični družbi, da ostane na visoki demokratični in ustvarjalno produktivni ravni dialoga in iskanja rešitev glede bistvenih vprašanj družbe, naroda, razreda, kulture itd.

Vse več vprašanj je povezanih s spremembami in dopolnitvami Zakona o združenem delu in ustavnimi spremembami, kjer se bomo morali prizadevati za take rešitve, ki nam bodo omogočile olajšati izhod iz kriznega položaja v državi. Spremembe nam morajo pomagati tudi v prizadevanjih in hotenjih, da se bomo hitreje razvijali in uresničevali zastavljene cilje ter spodbujali delo in ustvarjalnost v naši družbi.

Prav v današnjem času moramo graditi in pokazati za zgled tako povezanost z ljudstvom kot odgovornost, kot nam jo kaže »čebinski manifest« – tedanji program KP Slovenije.

Gospodarski tokovi ovirajo samostojnost subjektov ter ogrožajo normalno delo v nekaterih izvozno usmerjenih delovnih kolektivih, tudi v našem prostoru. Kljub vsem gibanjem, spoznanjem in znanim slabostim pa v Kamniku še naprej beležimo pozitivne trende gospodarjenja, razen v izvozu. V letošnjem letu nas čakajo resolucijsko začrtane naloge, kot so povečanje izvoza in proizvodnje, prenavljanje in posodabljanje proizvodnih sredstev, saj z zastarelo in izrabljeno opremo ne bomo dosegli začrtanih ciljev. Lotiti se bomo morali tudi kadrovske prenove, pridobiti ljudi, ki bodo smeleje začrtali programske zasnove in tehnološko raven delovnih organizacij. Že nekaj časa krepko pogrešamo dogovor o nujnem združevanju sredstev združenega dela za financiranje perspektivnih razvojnih programov, vendar dalj od te ugotovitve še nismo prišli.

Omahovati ne bomo smeli tudi pred prednostno začrtanimi investicijami, kot so nadaljevanje gradnje zdravstvenega doma ter nove PTT stavbe, sicer bomo v naslednjem obdobju na področju telekomunikacij zaradi razvoja doživljali večje zastoje in nazadovanje.

Posebna pozornost in skrb SZDL je namenjena tudi delovanju delegatskega sistema, kjer tudi ne gre brez omahovanj pri odločanju o nadaljnjem razvoju na področju stanovanjskega gospodarstva in s tem v zvezi potreb združenega dela, ki smo jih sprejeli v temeljih plana. Prav zato bo potrebna temeljita analiza delovanja delegatskega sistema in odločanja, ki je vsekakor bilo na preizkušnji in se je ponekod pokazalo v najslabši obliki. Hkrati bo treba oceniti delo posameznih članov v delegacijah, saj so skupščine pogostokrat nesklepčne in s tem povzročajo nemalo težav, povezanih s predragocenim časom in materialnimi stroški. Vse to pa kar samo po sebi terja od druženopolitičnih organizacij, da se ozrejo v svoje delo in ocenijo predvsem to, kako učinkovite so v svoji bazi, tam, kjer bi morale usmerjati, usklajevati, pomagati iskati najboljše rešitve, in pa seveda spodbujati delegatski sistem in odločanje. Kajti naša moč je v delavskem razredu, ki slavi v prihodnjih dneh svoj praznik, v množicah, ki jih povezuje socialistična zveza.

Rudi Pfajfar

Ob dnevu OF in prazniku dela, 1. maju, čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom:

Občinske družbenopolitične organizacije
Občinska skupščina
Izvršni svet in
Uredništvo »Kamniškega občana«

Kdaj bo plačilni promet s tujino stekel normalno?

O zunanjetrgovinski menjavi in kadrovski problematiki so se direktorji kamniških delovnih organizacij pogovarjali s predstavnicami republiških institucij, predstojnih za ta področja. Dialog, ki je bil sicer izčrpen in koristen za obe strani, pa je izzvenel v ugotovitvi, da si morajo delovne organizacije v dani situaciji, ko temeljne smernice devizne zakonodaje še vedno niso dovolj izkristalizirane in ko se predpisi s tega področja menjajo malodane vsak dan, pač pomagati vsaka na svoj način.

Pogovor direktorjev kamniških delovnih organizacij in predstavnikov družbenopolitične skupnosti s predsednico Republiškega komiteja za mednarodno sodelovanje Cvetko Selšek in članico republiškega izvršnega sveta za kadrovsko politiko Judito Arko-Rakovec, ki je bil 15. aprila v prostorih SO Kamnik, je bil namenjen predvsem aktualni problematiki zunanjetrgovinske menjave in kadrovske problematike v občini. V uvodnem delu je predsednik skupščine omenil, da je prostor dokaj omejevalen faktor pri razvijanju kamniške občine, saj jo na severu omejuje Kikov varnostni pas, na jugu pa kmetijska zemljišča. Prav zato ga je treba še toliko bolj racionalno izkoristiti. Velika dilema kamniškega gospodarstva je, ali izvoz usklajevati s srednjeročnimi planskimi akti, ki predvidevajo postopno rast izvoza, ali pa se ravnati po realnih razmerah, ki narekujejo, da se bolj splača prodajati doma, kot pa izvažati pod ceno. Povezana je tudi s trenutno največjim problemom delovnih organizacij, ki sicer veliko izvažajo, vendar zaradi nelikvidnosti bank ne morejo uvoziti naročene opreme, ki zaradi zaostajanja s plačili stoji na carinah. Vendar pa poleg razvozlavanja gordijskega vozla glede devizne zakonodaje in izvoznih pogojev kamniško potem rade uvozile, pa kljub temu — zaradi devizne nelikvidnosti bank, kjer prihaja do velikih zastojev — ostajajo brez nove, prepotrebne opreme in repromateriala, ki jim ga bo vsak čas zmanjkalo. Vse ie zato v veliki negotovosti. Ne le trdni odnosi z zunanjimi partnerji, temveč tudi proizvodnja, ker lahko vsak čas zmanjka surovin, ki jih delovne organizacije uvažajo.

Vendar pa kljub temu še obstajajo možnosti, da delovne organizacije nekako pridejo do uvoženega repromateriala, ena od teh je tudi neposredno, kooperacijsko povezovanje s tujimi partnerji. Vendar po novem tudi to ni več najbolj ugodno, saj je treba v tem primeru uvoz pokriti z izvozom v vrednosti 1:1,3. Veliko neizkoriščenih možnosti je po besedah Cvetke Selšek še v povezavi jugoslovanskega drobnega gospodarstva in manjših organizacij (ali posameznih tozdov) z avstrijskimi, praviloma majhnimi podjetji. Judita Arko-Rakovec pa je v zvezi s kadrovsko problematiko povedala, da morajo za uspešno politiko na tem področju biti ustrezno usposobljeni tudi sami delavci v kadrovskih službah, kar pa pri nas po njenih besedah ni pogosta praksa. Spregovorila je tudi o pomanjkanju interesa za izobraževanju ob delu. Funkcionalno izobraževanje je pomanjkljivo, ker je tudi preverjanja strokovnosti dela in ugotavljanja dejanskega znanja na posameznih delovnih mestih premalo.

Direktorji so imeli v zvezi z obravnavano problematiko veliko vprašanj, seveda pa so večinoma spraševali, kdaj bo plačilni promet s tujino stekel normalno, na kar pa predstavnici republiškega komiteja za mednarodno sodeloanje ni mogla dati konkretnega odgovora. Glede kadrovske politike pa so razpravljalci poudarili, da načrtovalci občinske kadrovske politike včasih premalo upoštevajo potrebe združenega dela. Direktor Stola je še dodal, da je perspektivne kadre v delovnih organizacijah treba nujno poslati na dodatno izobraževanje v tujino, ne le na kratke tečaje, ampak na eno do dvoletno izpopolnjevanje, saj morajo ljudje, ki bodo delali v izvozu, s tujim partnerji, dodobra poznati značilnosti konkretne tuje države.

ROMANA GRČAR

Cvetka Selšek je govorila o zunanjetrgovinskih gibanjih in deviznem sistemu in pri tem povedala, da je nova devizna zakonodaja prinesla zelo veliko negativnih rezultatov. Načeloma sicer gospodarstvo nujno »kliče« po kadrovski prenovi.

Cvetka Selšek je govorila o zunanjetrgovinskih gibanjih in deviznem sistemu in pri tem povedala, da je nova devizna zakonodaja prinesla zelo veliko negativnih rezultatov. Načeloma sicer omogoča, da delovna organizacija porabi tiste devize, ki jih sama pridobi z izvozom, vendar pa praksa ne kaže tako optimističnih rezultatov. Veliko je delovnih organizacij, tudi v Kamniku, ki izvozijo precej več, kot pa bi

OK SZDL poziva vse delovne kolektive, hišne svete in lastnike zasebnih hiš, da ob bližnjih praznikih, Dnevu OF in 1. maju, prazniku dela, razobesijo zastave.

Zveza sindikatov Slovenije – občinski svet Kamnik

vabi na

tradicionalno srečanje delavcev

ob praznovanju 1. maja, ki bo v Kamniški Bistrici, pričetek ob 11. uri.

V kulturnem programu sodelujejo:

– moški pevski zbor »Solidarnost« iz Kamnika,

– godba na pihala iz Kamnika,

– folklorna skupina Kamniška Bistrica.

Kot vsako leto bodo tudi letos podeljeni srebrni znaki ZS Slovenije in priznanje »Inovator leta«, ki ga podeljuje občinski svet ZS ter priznanja občinske raziskovalne skupnosti.

Vabilo

Vabimo vas, da se udeležite slavnostne seje občinske konference SZDL Kamnik, ki bo v počastitev dneva OF v

Petek, 24. 4. 1987 ob 17. uri v dvorani nad kavarno »Veronika« v Kamniku

Po sklepu žirije OF bodo na slavnostni seji podeljeni srebrni znaki OF za leto 1987. Ob tej priložnosti bo na predlog komisije za odlikovanja predsednik skupščine občine Kamnik izročil državna odlikovanja, s katerimi je predsedstvo SFRJ odlikovalo zaslužne posameznike iz naših organizacij združenega dela.

Po slovesnosti vabimo vse udeležence na koncert godbe »Solidarnost«, ki bo ob 18. uri pred kavarno »Veronika«.

Letošnji prejemniki srebrnih priznanj Osvobodilne fronte

Občinska konferenca SZDL bo na slavnostni seji v petek, 24. aprila podelila letošnja občinska priznanja OF — srebrni znak, katerega prejemniki so:

EDO BOHINC, rojen 4. 3. 1926, stanujoč v Komendi, Glavarjeva 20, na predlog občinskega odbora ZZB NOV Kamnik.

Edo Bohinc je udeleženec NOV od 6. 4. 1941, opravljal je številne odgovorne dolžnosti v JLA vse do upokojitve. Vseskozi je družbenopolitično aktiven, zlasti pa je nepogrešljiva njegova zagnanost pri delu samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij na terenu. Številne profesionalne in predvsem volonterske zadolžitve v občini in krajevni skupnosti v tem in prejšnjih obdobjih, v naši občini in tudi v krajih njegovega prejšnjega delovanja, ga zasluženo postavljajo med tiste aktiviste, ki se jim težko oddolžimo za ves vloženi trud.

VIDA DROVENIK, rojena 27. 4. 1913, stanujoča na Duplici, Groharjeva 12, na predlog krajevne konference SZDL Duplica in komisije za priznanja krajevne skupnosti Duplica.

Vida Drovenik izhaja iz napredne družine, ki jo je usmerila v poklic učitelja in oblikovala v zavedno Slovenko, partizansko učiteljico in aktivistko. Delovala je v več krajih naše občine, v zadnjem obdobju pa živi in aktivno dela v krajevni organizaciji SZDL na Duplici. Pomembno je njeno delo pri ohranjanju tradicij NOV.

TONČKA TRDIN, rojena 3. 1. 1920, stanujoča v Vrhpolju št. 56, na predlog krajevne konference SZDL Nevlje.

Tončka Trdin se je že v letu 1942 vključila kot aktivistka krajevnega odbora OF v narodnoosvobodilno borbo, v partizane pa je odšla 27. 1. 1943. Tudi po vojni je bila vseskozi aktivna družbenopolitična delavka. V KS Nevlje je prišla leta 1962. Zanimiva je ocena krajevne konference SZDL, ki jo uvršča med tiste starejše aktivistke, ki so skromne in nikoli ne odrečejo pomoči v katerikoli politični nalogi v kraju.

ANGELCA ŽAGAR, rojena 26. 5. 1930, stanujoča v Županjih njivah št. 43, na predlog društva upokojencev Kamnik.

Angelca Žagar je bila v času svojega aktivnega delovanja v delovni organizaciji KIK med tistimi delavci, ki so bili vedno cenjeni, bila je 7-kratna udarnica in je zato prejela več priznanj. Takoj po upokojitvi se je vključila v delo društva upokojencev Kamnik, v katerem deluje v številnih organih. Stalno vzdržuje stike z upokojenci kot poverjenik društva, posebej pa poudarjajo njeno delo v komisiji za socialna in stanovanjska

vprašanja, saj obiskuje številne bolne in ostarele člane. Je tudi prizadevna športna delavka in vsak čas pripravljena prijeti za delo tudi na drugih področjih.

MOŠKI PEVSKI ZBOR KD »SVOBODA« ČRNA

Ob 40-letnici delovanja, na predlog odbora za glasbeno dejavnost pri Predsedstvu ZKO Kamnik.

Moški pevski zbor KD SVOBODA Črna je bil ustanovljen leta 1947 v okviru sindikalne podružnice Rudnika kaolina Črna.

Kot edina organizirana ljubiteljska kulturna skupina v svojem okolju, je sčasoma presegel meje DO in se širše uveljavil: v matični KS Črna, posegel pa je tudi v sosednje KS in širše v prostor domače občine. Tako je še danes, saj so pevci zbora Svoboda Črna doma tudi iz Duplice, Kamnika, Mekinj, Vrhpolja, Stahovice, Gozda itd.

V letih od ustanovitve je MPZ KD Svoboda Črna največ nastopal ter organiziral koncerte in druge kulturne prireditve v KS Črna, udeleževal se je kulturnih prireditev v domači občini in tudi zunaj nje, velikokrat je sodeloval na spominskih slovesnostih, manifestacijah in prireditvah, posvečenih dogodkom iz NOB.

Slovensko pesem je ponesel tudi med rojake na avstrijskem Koroškem. Jeseni leta 1964 je skupaj s pevskim zborom KD Svoboda Duplica nastopil na prireditvi ob 20-letnici ustanovitve slovenske vlade v Črnomlju.

MPZ KD Svoboda Črna se že vrsto let udeležuje slovenskega pevskega tabora POJO NAJ LJUDJE v Šentvidu pri Stični, prav tako pa tudi Revije odraslih pevskih zborov občine Kamnik.

V letih, odkar zbor deluje, je uspel navezati prijateljske stike s številnimi kulturnimi društvi, zbori, pevci in drugimi ljubitelji, amaterskimi kulturnimi delavci v ožji in širši domovini ter zamejstvu, se ničkolikokrat odzval povabilom za nastope v šolah in OZD, prireditvam ob državnih in republiških praznikih, slavnostim v domači KS, številnim komemoracijam ipd.

Leta 1982 je zbor iz Črne za svoje kulturno delo prejel nagrado Sklada Toma Brejca.

V vrstah MPZ KD Svoboda Črna se je v štiridesetih letih zvrstilo precej pevcev, ki so v mnogočem pripomogli h kulturnejšemu utripu kraja Črna in okolice. Posebej vidno mesto tod pripada zborovodji Ernestu Kvartiču, ki je pevce požrtvovalno vodil preko trideset let.

Danes v MPZ KD Svoboda Črna prepeva 24 pevcev, vodi pa jih glasbena pedagoginja Karla Urh.

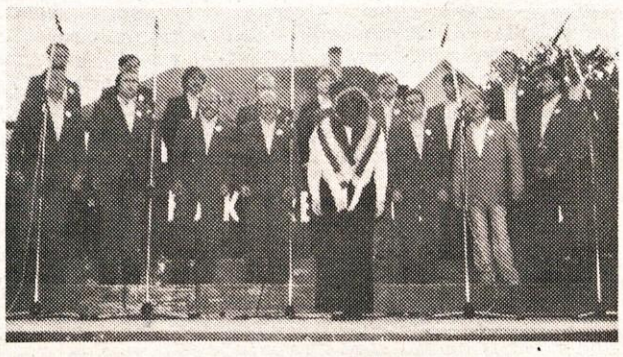

Uspešno poslovanje OZD v letu 1986

Tudi v začetku letošnjega leta je Zveza sindikatov Slovenije v vseh svojih organizacijah vodila akcijo, v kateri delavci ob zaključku poslovnega leta poglobljeno ocenjujejo uspešnost gospodarjenja v svojih delovnih sredinah. Namen akcije je oceniti vse zunanje in notranje dejavnike, ki so kakorkoli vplivali na poslovanje v preteklem letu in ocenili učinek ukrepov, ki so jih v posameznih OZD med letom sprejeli, da bi povečali učinke gospodarjenja.

Akcija, v katero je v naši občini vključenih vseh 85 OO ZS v OZD, se je pričela v začetku februarja s posvetom vseh predsednikov OO ZS in se bo zaključila konec aprila z zaključno analizo o uspešnosti gospodarjenja v preteklem letu na seji OS ZSS Kamnik. Sprejeta stališča in ocene bodo posredovani zboru združenega dela skupščine občine Kamnik in Republiškemu svetu ZSS.

Iz dosedanjih aktivnosti lahko ugotovimo, da so delavci na zborih delavcev in razširjenih sestankih izvršnih odborov in OO ZSS OZD poglobljeno obravnavali zunanje in notranje dejavnike, ki so vplivali na uspešnost gospodarjenja v letu 1986. Med zunanje dejavnike, ki so zlasti nespodbudno vplivali na gospodarjenje, delavci uvrščajo predvsem:

Konfekcija plaščev

premajhne izvozne spodbude, stalno spreminjanje zakonodaje, intervencijske zakone na področju delitve OD, prevelike obremenitve gospodarstva za zadovoljevanje skupnih in splošnih potreb, inflacijo, negotovost glede pogojev gospodarjenja v letu 1987. Med objektivne in subjektivne dejavnike znotraj OZD, ki neugodno vplivajo na učinke gospodarjenja, pa so delavci uvrstili zlasti: pomanjkanje razvojnih programov, pomanjkanje sredstev za posodobitev tehnologije, slabo kvaliteto proizvodnje, neustrezne pogoje dela, premalo intenzivno štipendijsko politiko za usposobitev novih lastnih strokovnih kadrov, premalo razvito inovativno dejavnost, premalo učinkovito zaščito družbenega premoženja, nezadostno odgovornost nosilcev posameznih nalog, slabo izrabo delovnega časa, neustrezne medsebojne odnose, neustrezno delovno disciplino itd.

Kot skupno značilnost obravnava uspešnosti poslovanja preteklega leta lahko ugotovimo, da so takšne obravnave in analize postale ne le praksa, pač pa v veliki večini sredin tudi potreba, ki omogoča ocene lastne uspešnosti in opredelitev razvojnih možnosti vsake OD.

TONE ISTENIČ

Delegati o zaupnici maja

Na svoji zadnji seji je predsedstvo občinske konference SZDL obravnavalo informacijo o vprašanju zaupnice izvršnemu svetu, ki jo je ta pismeno posredoval predsedstvu. Člani predsedstva so razpravljali o umestnosti tega vprašanja v tem trenutku, zlasti z vidika uresničevanja družbenega plana in ekonomsko razvojne platforme.

Predsedstvo je sprejelo dogovor o politični aktivnosti, ki jo bo usmerjala in vodila socialistična zveza še pred razpravo v občinski skupščini. Predvidoma bodo zbori občinske skupščine o zaupnici izvršnemu svetu razpravljali na skupnem zasedanju sredi maja.

R. G.

● *Delo sodišča združenega dela*

V naši občini malo delovnih sporov

Če med 11000 zaposlenimi le 45 do 50 delavcev na leto išče sodno varstvo svojih pravic iz delovnega razmerja, to ni veliko, je dejal predsednik sodišča združenega dela v Ljubljani Jože Baloh, ko je na seji izvršnega sveta poročal o delu tega sodišča v preteklem letu. To število se v kamniški občini že nekaj let ni spremenilo.

Sodišče vlaga veliko naporov, da bi število nerešenih zadev ob koncu leta zmanjšalo pod 1100.

Najbolj seveda odjeknejo postopki in sodbe v primerih disciplinskega ukrepa prenehanja delovnega razmerja. Tu se sodišče srečuje z dvema skrajnostma: z zelo zaostreno kaznovalno politiko, ki slabih delovnih odnosov v posameznem kolektivu sama po sebi ne more rešiti in na drugi strani s pritiski različnih komisij za vloge in pritožbe, da bi sodišče v nekaterih primerih prisodilo delavcu pravico, da po desetih letih spet pride nazaj v delovno organizacijo.

Sodišče združenega dela se srečuje tudi z velikimi finančnimi težavami, ki jih povzročajo intervencijski zakoni na področju splošne porabe. Posledica tega je velik osip administratork. Zato lahko namesto petih potekajo hkrati le tri razprave.

F. S.

So bila pričakovanja prevelika?

Z velikim entuziazmom in precej dobre volje smo februarja letos spet zbudili Center za obveščanje in propagando pri OK ZSMS. Čeprav nas je bilo na prvem sestanku prisotnih le pet, smo si zastavili precej »visokoletečih« ciljev. Nismo dvomili v to, da jih ne bi uresničili.

Za naslednje srečanje, ki smo ga organizirali v naših prostorih na Gregorčičevi 2, smo poslali vabila na osnovni šoli in na SENŠRM. Odziv je bil spet slab, čeprav je pogovor potekal sproščeno, brez odvečnih besed in prevelikega »nakladanja«. Domenili smo se tudi za poskus organiziranja novinarske šole, ki bi bila dobrodošla novost za še vedno precej neaktivno kamniško mladino. Dnevi so tekli, ideja je naletela na plodna tla . . . in imajo jo. Pet sobot nas bodo obiskovali slovenski novinarji in slavisti, ki bodo najprej pripovedovali o svojem delu, potem pa se pogovarjali z vami o vsem, kar vas zanima.

To pa ni edina akcija, ki jo bomo izpeljali. Razpisali smo še natečaj Prvi koraki mladega novinarja, ki zaenkrat še stoji na mrtvi točki. Ker je komisija, v kateri so Manca Košir, Tomo Korošec, Majda Hostnik in drugi, že potrdila svoje sodelovanje v akciji, srčno upamo, da ne bo treba nam – organizatorjem zadnja dva dni sedeti za pisalnim strojem in opravljati delo, ki smo ga namenili vam, pisočim mladenkam in mladeničem. Naj vas spodbudijo vsaj knjižne nagrade s posvetilom avtorja, če vas mi ne moremo. Vaše umotvore pošljite na zgornji naslov ali na Vrhpolje 215 (moj naslov).

Ko bosta ti akciji končani, naj bo v naših vrstah kakšno novo ime. Barbara, Damjan, Mojca, Nataša, Helena, Meta T., Meta Š., Maja, Irena, Saša, Janez in Matic si to nadvse želimo. Več glav namreč najde več idej!

MATIC ROMŠAK

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS

Prireditve v počastitev Dneva OF in delavskega praznika

Razstavišče Veronika, Kamnik
od 22. aprila do 15. maja 1987:
Razstavlja
VINKO ŽELEZNIKAR, akad. slikar
Otvoritev v sredo, 22. aprila ob 19. uri
Nastopa: Eva BOHTE, klavir

Velika dvorana kina Dom, Kamnik
ČETRTEK, 23. aprila ob 17. in 20. uri
Gostovanje Prešernovega gledališča iz Kranja:
Fadil Hadžić: **DRŽAVNI LOPOV**
Za popoldanski in večerni gledališki abonma in za izven

Ploščad ob Kavarni Veronika, Kamnik
PETEK, 24. aprila ob 18. uri
POZDRAV PRAZNIKU
Promenadni **KONCERT PIHALNEGA ORKESTRA**
DKD Solidarnost Kamnik
Dirigent: Karel Leskovec

Velika dvorana kina DOM, Kamnik
PETEK, 24. aprila ob 20. uri
SKUPNI KONCERT
MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA TITAN KAMNIK
pod vodstvom Alenke Mihelčič-Zupan
in
MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA METALKA LJUBLJANA
Zborovodja: Mitja Gobec

Avla Osnovne šole Kamniškega bataljona Stranje
NEDELJA, 26. aprila ob 20. uri
JUBILEJNI KONCERT
ob 40-letnici ustanovitve in delovanja
MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA KD SVOBODA ČRNA
Zborovodja: Karla Urh

VLJUDNO VABLJENI!

Krajevna skupnost Vranja peč

Po ne najboljši makadamski cesti, kakih 10 km navzgor od Kamnika, proti vzhodu, se razprostira krajevna skupnost Vranja peč. Po velikosti jo uvrščamo med manjše, meri 946 ha, po številu prebivalstva, 260 jih je, pa med najmanjše krajevne skupnosti v občini.

Geografsko je hribovita, ravnega zemljišča skoraj ni, zato je obdelovalne zemlje zelo malo, mogoče le 10%, nekoliko večje površine predstavljajo gozdovi, do 30%, ostalo so pašniki in robidovje, ki ni primerno za kakršno koli donosnejšo gospodarsko dejavnost. Tak je le približen opis krajevne skupnosti, ki je blizu Kamnika, a tudi zelo daleč, kadar je treba reševati mnoga konkretna pereča vprašanja. Krajani, tako so prepričani, so deležni le skromne družbene pomoči, kar jih močno moti tudi pri njihovem načrtovanju jutrišnjega dne.?

V prostorih krajevne skupnosti Vranja peč, v šolskem poslopju, smo se o življenju, delu, zlasti pa o težavah, ki jih imajo, pogovarjali z Marianom Kotnikom, predsednikom sveta KS Avguštinom Smešnjavcem, predsednikom KO SZDL in Pavletom Hribarjem, članom sveta KS.

Krajevno skupnost sestavljajo vasi: Zg. Palovče, ki ima 9 hišnih številk, Trobelno ima 4 hiše, Sp. Palovče ima 25 hiš, Vranja pač z osmim hišami in Vel. Lašna s 27 hišami. Vse vasi so med seboj povezane z makadamskimi cestami, ki pa so pozimi slabo urejene in težje prevozne. Celotna krajevna skupnost je tipično kmečka, ki pa čistih kmetov skoraj nima več.

Kaj delajo in kako živijo

Skromna zemlja ne daje dovolj zaslužka za primerno preživljanje, zato se skoraj vsa aktivna generacija zaposluje v kamniški in bližnji industriji, svojo ne preveč radodarno zemljo pa obdelujejo v popoldanskem času. Glavni vir zaslužka krajanov izhaja torej iz dela v gospodarskih organizacijah, zato so si krajani le nekoliko uredili svoj standard. Zaposlenih je skoraj 100 krajanov, imajo pa tudi 57 osebnih in kmečkih upokojencev. Osnovno šolo na Vranji peči obiskuje pri kombiniranem pouku 13 otrok, v Kamnik se jih vozi šest. Druge šole obiskujejo štirje mladi. V vsej KS imajo osem zaščitenih kmetij, pa nobene druge institucije, razen enorazredne šole.

Zaradi visoke lege in skromnih površin, primernih za obdelavo, je tu zanimiva le živinoreja in gozdni izdelki, medtem, ko ostalih poljščin krajani pridelajo le za svoje potrebe.

Prav zaradi trdega in težkega položaja krajani z vsemi sredstvi sodeljujejo pri reševanju za njih življenjskih vprašanj. Tako so po vojni elektrificirali vsa naselja, naknadno dogradili trafo postajo, kar jim omogoča priključevati tudi stroje in drugo delovno orodje. Napeljali so vodovod v Sp. Palovčah in del v Vel. Lašni, razširili cestno povezavo med Vel. Lašno, Vranjo Pečjo in Vasenim, obnovili cesto proti Kolovcu in v zadnjem času razširili cesto iz Zg. Palovč proti Kamniku. Vsa dela so opravljali s prostovoljnim delom, samoprispevkom in deloma s prispevkom cestne-komunalne skupnosti. Redno vzdrževanje cest so zaupali cestenemu podjetju, pa s tem niso zadovoljni. Bolje je bilo prej, ko je za vzdrževanje cest skrbelo Komunalno podjetje Kamnik.

V preteklem letu so imeli na voljo 2,6 milijona dinarjev, kar pa je glede na obilico nerešenih problemov, relativno malo.

Načrti, načrti . . .

– želijo zgraditi gasilski dom, ki jim bo omogočal varno življenje in hitro možnost reševanja, če bi prišlo do nesreče,

– dolgoročno si želijo asfaltirano cestno povezavo s Kamnikom,

– radi bi zgradili vodovod Vel. Lašna–Zg. Palovče. S tem bi povečali požarno varnost, poleg redne oskrbe z zdravo pitno vodo,

– telefonska napeljava za krajane pomeni izredno vprašanje, želeli bi vsaj po eno številko v vsaki vasi, dokler ne bo mogoče ugoditi večjemu številu naročnikov,

– dokončno nameravajo zgraditi prepotrebno cesto med Zg. Palovčami in Vranjo pečjo. Ta akcija se vleče že leta, dokumentacijo zbirajo izredno dolgo, pa še vedno ni na vidiku rešitve

– tekoče bodo opravljali vzdrževalna dela na vodovodnih in urejali vaške poti,

– reševali bodo vrsto drugih zadev, o katerih trenutno lahko le razmišljajo, če pri njihovi rešitvi ne bodo sodelovali tudi drugi dejavniki.

Kaj jih moti?

Vse naloge, ki se jih lotevajo v krajevni skupnosti, so mnogokrat otežene zaradi administrativnih težav. Upravni organi prepočasi rešujejo zadeve, obljube ostajajo največkrat le obljube. Pri telefonski napeljavi bi želeli že sedaj sodelovati s prostovoljnim delom in materialom, pa ne morejo doseči niti tega, da bi jim določili vsaj traso. Kasneje, ko bodo možnosti priključkov večje, ne bodo mogli vse v krajšem času nadoknaditi, zato bi se teh del radi lotili takoj in postopoma. Želijo si tesnejšega sodelovanja s šolo, tako da bi učitelj živel v šoli in pomagal pri kulturno prosvetnem življenju krajevne skupnosti. Želijo si več sodelovanja z vikendaši, ki jih je skoraj 30, pa so se srečali le z redkim, ki bi bili pripravljeni slediti življenju krajevne skupnosti in tudi materialno podpirati hotenja krajanov.

Sogovorniki trdijo, da se krajani čutijo zapostavljene, saj je bilo v povojnem obdobju na tem območju relativno malo napravljenega. Družbena skupnost ne poklanja dovolj pozornosti takom odmaknjenim KS. Morali bi bolj prisluhniti željam krajanov, ki so pripravljeni storiti vse, da bi bili tudi oni deležni vsaj delček sodobnega napredka.

Prebivalstvo v krajevni skupnosti ne upada, čeprav se je skoraj prepolovilo v odnosu na stanje pred vojno. V zadnjem času beležijo celo povečanje rojstev in mladih družin, toda če se reševanje problemov krajanov ne bo pospešilo, obstaja nevarnost, da se bodo mlade družine selile v dolino.

Tudi pri pluženju cest so bili med zadnjimi na vrsti. Naštevali so še vrsto drugih zadev, ki jih motijo, a kljub temu ne postajajo pesimisti. Še bolj odločno bodo prijeli za delo, tako zagotavljajo, zahtevali pa bodo tudi od drugih dejavnikov zunaj krajevne skupnosti več razumevanja in več konkretnih rezultatov.

Samouprava in delo SZDL in drugih organizacij

Krajevna skupnost ima svet, ki ga tvorijo predstavniki vseh vasi. Sestajajo se po potrebi. V zadnjem letu so reševali svoje naloge kar na 10 sejah. Vse probleme rešujejo skupaj z organizacijo SZDL in skoraj ni vprašanja, ki ga ne bi rešili sporazumno. Zbori krajanov so sklicani vsaj dvakrat letno in so dobro obiskani.

Le deloma so zadovoljni z delegatskim sistemom. Delegacija za zbor KS dela uspešno, z aktivnostjo delegacij za SIS pa imajo kar precej težav.

Pridni gasilci, ki so svoje društvo ustanovili pred dobrim letom, kar solidno opravljajo svoje delo. Imajo tudi precejšen podmladek in pionirsko desetino. Ob ustanovitvi so bili zelo zagnani, ta vnema je sicer nekoliko popustila, pa so kljub temu nabavili nekaj orodja in opreme, kar začasno hranijo v zasilnih prostorih. Imajo dve tomosovi črpalki. Povdarjajo, da so zelo hvaležni kamniškemu gasilskemu družtvu, še zlasti pa Jožetu Berlecu ml. za njegovo nesebično pomoč.

Tudi na drugih področjih radi sodelujejo. Uspešno deluje organizacija Rdečega križa in še nekateri drugi organi.

S kulturnim življenjem v KS niso zadovoljni, a si močno želijo aktivnosti v tej smeri, prostori niti materialna sredstva pa ne dopuščajo kaj prida možnosti.

V pogovoru je bilo večkrat povdarjeno, da je pripravljenost krajanov za skupno sodelovanje velika, pri tem pa so poleg materialnih pogojev nujni še drugi, odločilni faktorji, na katere pa krajevna skupnost vedno ne more vplivati, zato bo v prihodnje po njihovem mnenju potrebna stalna in širša akcija občinske skupščine in njenih organov.

SOGOVORNIKI IZ KS Vranja peč

Misel krajanov

Sogovorniki so našteli vrsto utemeljenih in smiselnih predlogov, ki bi jih veljalo uresničiti, sicer bo krajevna skupnost nazadovala, posamezna področja bodo usihala. Že sedaj je kar precej hiš zaprtih ali pa se spreminjajo v vikende. Položaj krajevne skupnosti Vranja peč je specifičen, zato je temu primerno in odgovorno treba reševati nakopičene probleme.

Krajani, žilavi in vztrajni kot so, ne bodo popuščali, storili bodo vse, da bo življenje teklo naprej in prepričani so, da bodo v prihodnje dosegali ugodnejše – skupne rezultate. S to mislijo smo se tudi poslovili, še prej pa so predstavniki KS Vranja pač čestitali občanom Kamnika in vsem delovnim ljudem DAN OF in praznik dela, 1. MAJ.

STANE SIMŠIČ

Za lepši Kamnik

Zelo žalostna resnica je, da Kamnik spreminja svojo podobo. Ste se že kdaj sprehajali po Kamniku in opazovali nečistočo? Poskusite! Gotovo boste zelo razočarani. Mar vas ne bo sram, ko bo Kamnik postal pravo smetišče? Povsod ponavljamo geslo »Turizem smo ljudje«, pa ga upoštevate? Začnite pri čistoči! Dovolj je bilo pikrih besed. Pri turističnem krožku smo ustanovili posebno sekcijo, ki bo skrbela, da bo Kamnik lepši.

Na kratko vam bomo predstavili program Zelenih straž:
- skrb za čisto okolje v mestnem središču
- skrb za čistočo kulturno-zgodovinskih obeležij
- organizacija večjih očiščevalnih akcij
- najrazličnejši intervjuji s strokovnjaki
- redno objavljanje nadležnih fotografij in člankov v Kamniškem občanu.

Zelena straža pa ne bo nič pomagala, če se ne boste malce potrudili vi, dragi Kamničani, in papirček vrgli v koš.

BOJAN TRAVEN, tur. krožek OŠ F. Albrehta

Kje vas čevelj žuli

(v KS Kamniška Bistrica)

Francka Trobevšek, upokojenka:

»V naši krajevni skupnosti predstavljajo zame največji problem telefonski priključki, ki jih kratkomalo ni, telefon pa je potreben v vsaki hiši. Ravno tako bi morali čim hitreje napeljati kabelsko televizijo, saj večina krajanov, kljub obilici TV anten, spremlja samo dva programa ljubljanske televizije.«

Jana Urh, komercialist:

»Po mojem mnenju je v kraju več pomanjkljivosti, nekatere bi lahko odpravili sami, za druge pa je kriv najbrž nekdo drug. Med slednje sodi nezadostno število telefonov, (pre-)majhna pošta, ter avtobusni promet. Avtobusi med tednom zelo poredko vozijo in so prenapolnjeni, ob sobotah in nedeljah pa pelje vsako uro avtobus – zglobnik prazen v Kamniško Bistrico in nazaj v Ljubljano.

Zelo dobro pa deluje ŠD Jurij Libnik, kjer je v prijetni družbi mogoča dobra rekreacija.«

Franc Ajdovec, mizar:

»Naša KS ima obilico problemov, navedel bi le dva, ki prednjačita. To je neurejenost (beri: razpadanje!) ceste Kamnik–Stahovica, ki jo lahko občuduje vsak obiskovalec Velike Planine in pa onesnaženost okolja. Tu je v ospredju Kamniška Bistrica, ki je že splošno znana kot mrtva reka, moti pa me tudi obilica letalskega prometa nad našim krajem in planinami, kjer je koridor letenja.«

Silva Rozmanič, dijakinja:

»Vsak dan se vozim v šolo in me zato najbolj motijo dotrajani in slabo vzdrževani avtobusi, pa tudi vozni red ni najbolj usklajen z željami in potrebami krajanov. Večkrat se sprašujem, kdo bo organiziral čistilno akcijo, da vsaj malce očistimo bregove Bistrice, saj je taka, kot je, kraju v veliko sramoto.

Pogrešam tudi kulturne prireditve ali kaj podobnega, saj zaenkrat vlada pravi dolgčas.«

Janez Čevka, študent:

»Zaenkrat nimam pohvalnih besed o naši krajevni skupnosti, saj je, na primer, trgovina v Stahovici, ki praktično oskrbuje večji del krajanov, odprta samo do treh popoldne, do takrat pa je večina še v službah. Tudi telefonsko govorilnico v Bistriščici bi marsikdo s pridom uporabljal, če bi bila seveda.«

Marinka Plahutnik, dijakinja:

»Mladinska organizacija že nekaj let sploh ne deluje in tako niti ne vem, kdo je njen predsednik. Varstvo okolja nam je zadnja stvar, in ko bo sneg skopnel, bodo vsenaokrog ležali kupi smeti in odkrili našo kulturo. Raznašanje Kamniškega občana še vedno ni urejeno in tako glasila, ki sodi v vsako hišo, ponavadi sploh ne dobimo ali s tedensko zamudo.«

Rok Lipičnik, dijak:

»Mladi smo v Stranjah odrinjeni na rob dogajanja, saj nimamo niti protora, kjer bi se srečevali in pogovorili o zanimivih stvareh. Za sestajanje tako preostanejo le gostinski lokali, ki niso primerno mesto za tako dejavnost. Vendar vsaj peščica mladih, v kateri sem tudi sam aktiven, poskuša premakniti zadevo z mrtve točke. Tako smo letos pripravili in izvedli že dva recitala, prvega za slovenski kulturni praznik in drugega ob dnevu žena.«

Jana Sušnik, kemijski tehnik:

»Ozka cesta skozi Stranje je zaradi večje količine prometa zmeraj bolj nevarna, še posebej ob urah, ko končajo pouk osnovnošolci. Zato bi z gradnjo in posodobitvijo ceste morali čim bolj pohiteti.

Sem pa izredno navdušena nad založenostjo v trgovini in prijaznostjo prodajalk, ki je lahko za zgled.«

JANEZ BALANTIČ

Delovni vikend v Bohinju

Kot vsako leto, je Občinska konferenca ZSMS Kamnik tudi letos, od 11. do 13. aprila, organizirala delovni seminar v Mladinskem domu ob Bohinjskem jezeru. Nanj je bilo povabljenih 30 mladincev iz kamniških delovnih organizacij, 25 iz krajevnih skupnosti in 8 iz šol. Poleg njih so bili na seminarju člani predsedstva občinske konference ZSMS ter člani Centra za obveščanje in propagando, Centra za prosti čas in Komisije za idejno-politično delo. Sestava mladih je bila torej bolj pestra, kot na zadnji programsko-volilni konferenci, ki smo jo morali zaradi nesklepčnosti prestaviti v Bohinj.

Ob približno 80 povabljenih se nas je zbralo le 49, kar zbuja skrb. Zakaj je toliko mladincev ostalo doma, niti ni tako pomembno, pomemben je njihov odnos do dela v mladinski organizaciji. Kje je torej naša mladinska zavest, o kateri tako radi govorimo?

Še preden predstavim delo dveh področnih konferenc, naj povem, da je bil osnovni namen seminarja predstavitev dela mladih v osnovnih organizacijah. Mladinci še vedno nismo dovolj seznanjeni z delegatskim sistemom, pa naj bo to v DO ali KS. Na konferenci mladih iz krajevnih skupnosti so bile v ospredju predvsem tri teme: financiranje osnovnih organizacij, samoorganiziranost in reševanje perečih problemov, s katerimi se mladi srečujejo po KS. Razprava, ki jo je vodil Brane Modrijan, je bila precej burna, zato kar k dejstvom. O financiranju so najprej govorili predsedniki in sekretarji OO. Predstavili so svoje delo in predlagali spremenjen način delitve sredstev. Financiranje osnovnega delovanja OO naj bi reševali sistemsko, medtem ko bi aktivnosti še vedno poskušali uveljaviti s planom v organih KS, kar je bilo v navadi do sedaj. Tako bi 00 zagotovili denar za pisarniški material in druge osnovne zadeve, ki so potrebne za obstoj. Sprejeli so rešitev, da bi se sredstva ne zbirala v posameznih KS, ampak v OK. Ta bi bila potem pristojna tudi za delitev sredstev, glede na aktivnost OO. S tem bo zagotovljeno pravičnejše financiranje in boljša povezava OO z OK. Ivan Spruk je vodil Konferenco mladih o vzgoji in izobraževanju. Z nje le nekaj sklepov. Dvakrat letno naj bi konferenca organizirala sestanek vseh mladincev šole. Na njem bodo razčistili nastale probleme in jih informirali o delovanju OK ZSMS, ki bo pomagala pri reševanju njihovih problemov. Organizirali bodo tudi posvet z naslovom Naši predlogi za spremembo šolstva, katerega bodo izpeljali udeleženci in OO.

Pripombe so letele še na premajhno družbeno politično aktivnost učiteljskega kadra, kjer izvirajo problemi pri delovanju mladincev in na sistem prisile, ki je kljub neposrednim šolskim reformam še vedno domač.

MATIC ROMŠAK

Konferenca mladih delavcev

Mladi delavci so se slabo udeležili svoje sekcijske razprave. Prišlo je le šest delegatov osnovnih organizacij. V organizacijah mladih v OZD so že več let razmere porazne, saj je večina osnovnih organizacij delno ali popolnoma pasivnih. Če so že aktivne, se povečini ukvarjajo s kulturo in športom, kar pa ni namen politične organizacije, ki zastopa interese mladih. Druge DPO ter organi samoupravljanja v OZD največkrat zapostavljajo mladinsko organizacijo in jo postavljajo na stranski tir.

Delegati so opozorili na precej perečih problemov. Glavna ugotovitev je bila, da položaj ZSMS v OZD močno odstopa od temeljnih programskih usmeritev ter zastavljenih kongresnih usmeritev.

Ko se v OZD srečujejo s problemi, jih največkrat ne znajo rešiti, saj mladi zelo slabo poznajo samoupravne poti reševanja problemov. Velik problem pa je tudi slaba obveščenost in nepopolne informacije.

Med zaključke, ki jih je sprejela tudi konferenca in bodo tudi v letnem programu KMD, je zanimiva pobuda, da bi v primerih gradnje oz. nakupa stanovanj poiskali možnost nakupa gradbenega materiala brez obdavčenja ter brez posrednika, ki odvzame precejšen procent za svoje usluge. Pomembni sta še pobudi o racionalizaciji samoupravnih splošnih aktov v DO in TOZD in pobuda, da bi imeli delavski sveti več besede pri kadrovanju poslovodnih organov.

Težoče probleme bodo poslej pretresli na okroglih mizah. V kratkem bosta dve taki okrogli mizi. V Titanu na temo samoupravnih splošnih aktov, in v SVILANITU o delovnih razmerjih s poudarkom na zaposlovanju mladih.

Mogoče se pa le nekaj premika tudi med mladimi delavci.

Programska konferenca OK ZSMS Kamnik

Po nesklepčni konferenci 25. marca v Kamniku je bilo v Bohinju precej boljše, vsaj z udeležbo. Zato pa je bil zastrašujoč finančni plan, saj so mladi ugotovili, da je denarja za aktivnost iz leta v leto manj. Poleg sklepanja o predlogih s seminarja, je bilo precej rečenega tudi o ekologiji.

Mladi moramo poiskati svoj prostor pri reševanju problemov varstva okolja. Predvsem bi bilo treba dvigniti kulturno zavest posameznikov, tudi med mladimi, in še posebej v delovnih organizacijah.

Glede jedrskih elektrarn je konferenca menila, da je treba zbiranje podpisov proti graditvi jedrskih elektrarn prenesti in SENSRM na celotno občino, nosilec pa bo OK ZSMS. Poleg tega naj bi spodbudili tudi ekološko gibanje, ki bo vključevalo tudi različne starosti in mlade strokovnjake. Akcija za čisto okolje je zagotovo ena najpomembnejših akcij mladih in »starih« v letošnjem, pa tudi v naslednjih letih. Vprašanje je naš obstoj.

Letošnji seminar je bil po oceni udeležencev precej boljši od tistih v prejšnjih letih. Veliko je tudi revolucionarnih sklepov. Jih bomo uresničili???

DAMJAN GLADEK

»Poiščimo pot k ljudem«

Naš dolgoletni dopisnik in član uredniškega odbora v tem mesecu praznuje šesto desetletje življenja. Vztrajen, z veliko volje do dela, nas iz dneva v dan preseneča s polnim košem energije in aktivnim delom v številnih organizacijah in društvih. Svoje tretje življenjsko obdobje, kot pravi sam, mu je do popolnosti uspelo zapolniti z aktivnostmi, ki jih rad opravlja, ki jim je predan s srcem.

Njega in ljudi, s katerimi sodeluje te aktivnosti odvračajo od preposplošene miselnosti družbe, da se ljudje, ko odidejo v pokoj, ukvarjajo le z bolj ali manj koristnimi hobiji, ali pa morda le nekje v zapečku uživajo sadove svojega minulega dela. Da Stane Simšič ne spada v ta okvir, nam je dokazal z nekajletnim dopisovanjem v našem glasilu in zavzetim sodelovanjem v uredniškem odboru.

Vsa leta, odkar se poznava, se mi zdi Stane kot školjka v morju, ki se zdaj odpira, zdaj zapira svetu in nam ljudem. Vedno urejen od glave do peta, prijaznega obraza, vljudnega obnašanja in ponovna ugotovitev – natančnež na vsakem koraku. Vsaj ko nas obišče v uredništvu, je vedno nasmejan, vendar pa v svojem dnu še vedno skriva grenko izkušnjo iz preteklih let, ko mu je, kot pravi, del družbe obrnil hrbet, pa tudi iskrice zaupanja v pristne medčloveške odnose, ki jih je deležen prav v društvih in organizacijah, kjer še vedno aktivno deluje.

Stane Simšič se je rodil 18. aprila 1927 v Lazah na Notranjskem. Izhaja iz kmečke družine s petimi otroki. Osnovno šolo je končal v Lazah, meščansko pa na Rakeku. Po končani meščanski šoli, leta 1942 je začel sodelovati v Osvobodilni fronti. Maja 1943 je bil sprejet v SKOJ. Maja štiriin-štiridesetega je odšel v partizane. Boril se je v Dolomitskem odredu in v Četi za zvezo z devetim korpusom. Svobodo je dočakal v Gorici. Vse do leta 1952 je potem delal kot aktivni podoficir, nekaj časa na Primorskem, potem v Ljubljani. Enainpetdesetega leta je po službeni dolžnosti prišel v Kamnik, kjer je leto dni delal na tukajšnjem vojnem odseku. Ker mu je bilo mesto in ljudje v njem všeč, se je odločil za stalno naseliti tu. Vse do leta 1976 je bil

STANE SIMŠIČ

potem zaposlen v Utoku. V tem obdobju se je še dodatno izobraževal. Tako je končal srednjo ekonomsko šolo, kasneje pa še visoko politično šolo, kjer si je »prislužil« naziv diplomirani politolog.

Vsa leta je bil Stane Simšič v Kamniku tudi družbenopolitično aktiven. Od petinpetdesetega leta je bil predsednik zbora proizvajalcev ljubljanskega okraja, šest let je bil poslanec v republiški skupščini, predsednik družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, bil je član občinskega komiteja ZKS, eno mandatno obdobje pa tudi predsednik te organizacije. V Utoku je najprej delal v oddelku za osebne dohodke, potem je bil referent osnovnih sredstev, kasneje vodja finančno računovodskega sektorja in nazadnje skoraj sedem let tudi direktor Tovarne usnja Kamnik. Zaradi velikega nihanja gospodarskih vplivov v usnjarski industriji, je (tako kot danes) prihajalo do občasnih težav. V najtežjem položaju je bil Utok prav 1976. leta. Del krivde za nastali položaj so občinske subjektivne sile naprtile tudi direktorju, ki se je potem s tistim letom upokojil, saj je v tistem času dopolnil tudi petintrideset let delovne dobe. V najinem pogovoru je Stane na prigovarjanje sicer nerad dodal le to, da mu je bila tisto dobro šola. Takrat je namreč zvedel, kdo so njegovi resnični prijatelji, obenem pa je začel dvomiti v objektivnost odločitev določenih ljudi.

To so bili težki časi preizkušenj zanj, dodaja, vendar je kljub temu, da je doživel velik življenjski poraz, predvsem pa izgubil zaupanje v družbo, nadaljeval z aktivnim delom. Seveda, povsem na drugem področju. Vključil se je v delo krajevne skupnosti, prav člani krajevnega odbora zveze borcev pa so prvi našli pot do njega. Aktivno se je vključil v delo krajevne organizacije socialistične zveze, od 1984. leta je predsednik kamniškega Društva upokojencev član izvršnega odbora Društev upokojencev Slovenije za kamniško in domžalsko območje. Vse od ustanovitve 1976, je tudi tajnik kegljaškega kluba v Kamniku, aktiven je v krajevni organizaciji Rdečega križa, v podružnici izseljenske matice in nenazadnje, že dolga leta je član Planinskega društva. Oba z ženo sta namreč goreča ljubitelja planin, obiskala sta že večino slovenskih, pa tudi nekaj vrhov v ostalih naših republikah.

Kot smo že omenili, je Stane Simšič tudi prizadeven dopisnik našega glasila. Redno piše o delu nekaterih naših društev in organizacij, nekako v njegovi domeni pa so tudi krajevne skupnosti, njegovo delo in ljudje. Pravi, da je treba le kanček truda, da najdeš pot do ljudi, za pristen stik z njimi po krajevnih skupnostih, kjer so še vedno entuziasti, prostovoljni aktivisti, katerih delo je treba družbeno ovrednotiti. Stane je še povedal, da je ob svojem pisanju o ljudeh in njihovih problemih po krajevnih skupnostih začutil, da ljudje radi preberejo kaj o sebi, da tudi na ta način dobijo neko potrditev za svoje delo.

Stanetu Simšiču želimo še veliko let uspešnega dela na vseh, njemu ljubih področjih, še posebej pa, da bi še naprej ostal naš zvesti dopisnik.

ROMANA GRČAR

Komunalno podjetje Kamnik

obvešča občane, da bomo odvažali smeti in odpadke zaradi praznikov takole:
– v ponedeljek, 27. 4. 1987, ostane odvoz nespremenjen
– namesto v petek, 1. 5. 1987, bomo odvažali smeti v četrtek, 30. 4. 1987.

DO Komunalno podjetje kamnik, p. o., Kamnik, Cankarjeva 11

objavlja prosta dela in naloge:

– voznika tovornega motornega vozila

Pogoji: – poklicna šola za voznike motornih vozil
– izpit C kategorije
– 6 mesecev delovnih izkušenj

– avtomehanika

Pogoji: – poklicna šola za avtomehanike
– 6 mesecev delovnih izkušenj

Prijave z dokazili pošljite v roku 8 dni po objavi na Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11.

Odmevi, polemike, kritična mnenja . . .

Še enkrat: Prekinitev dela v Domu upokojencev

V vašem glasilu ste 9. 2. 1987 obširno pisali o sporu med mojim klientom, Janezom Pernušem, in Domom upokojencev Kamnik, v katerem naj bi delavci zaradi »protesta« proti odločbi Sodišča združenega dela SRS celo »prekinili delo«. Žal so bile informacije vašega novinarja (in komentarji) močno enostranske. Novinar pri tem ni niti skušal dobiti informacij in pojasnil od moje stranke.

V resnici pa je Dom upokojencev neutemeljeno sprejel sklep, da moji stranki Janezu Pernušu preneha delovno razmerje, in sicer dvakrat zaporedoma. Nobene odločbe Sodišča združenega dela doslej niso izpolnili.

Zaradi številnih in hudih kršitev samoupravnih pravic (kršitve pa se še vedno nadaljujejo) se je moj klient sedaj obrnil (ponovno) na Družbenega pravobranilca samoupravljanja v Kamniku s pobudo, da ustrezno svojim zakonskim pristojnostim ukrepa. Drugega izhoda očitno nima, saj odgovorni delavci v Domu za dogodke z dne 30. 1. 1987, t.j. t. i. »prekinitev dela«, ki je bila v resnici vnaprej pripravljen »sprejem« delavca (ki je prišel v skladu s sklepom organa upravljanja Doma po posredovanju DPS Kamnik in izrecnem predhodnem dogovoru z direktorico Doma tov. Žerko Marto), kakor tudi za predlaganje nezakonitih sklepov in neizvajanje odločb sodišč združenega dela ne bodo nosili (vsaj v okviru same organizacije) prav nobene odgovornosti.

ODVETNIK
INGO PAŠ

Poškodovan spomenik na Perovem

Niso ravno redki primeri, ko neugotovljanje sile ponoči lomijo prometne znake, razbijajo cvetlična korita, rujejo betonske ograje in packajo po zidovih. Tudi ob spomenike se spotikajo, jih mažejo z barvo ali jih poškodujejo.

Tako je bil pred nekaj meseci poškodovan spomenik Miklavčiču in Mlakarju na Perovem. Trije oblikovani granitni stebri so bili izruvani in odvrženi v Bistrico. Dejanja ni storil en človek, pač pa je bilo skupinsko delo. S tem so storilci povzročili mestu Kamnik materialno škodo iz kulturne dediščine mesta pa iztrgali kamenček iz mozaika. Tisti, ki so oskrunili spomenik, so poteptali prelito slovensko kri, ki jo je nasilno izlil iz telesa občana Kamnika naš sovražnik. Četudi komu spomenik določene simbolike nič ne pomeni, pa vendar je okras okolice, ljudstvu pa daje težo kulturne bitnosti.

Odkar živi človeški rod si je postavljal spomenike. Na tanačin je hotel ovekovečiti in posredovati svojo kulturo, svoj boj za obstanek naslednjim rodovom. Vsaka generacija po svoje časti in postavlja spomenike pomembnim ljudem, svojemu boju in razvoju določenega obdobja. V duhu tega izročila tudi generacija, ki je preživljala dve vojni, postavlja spomenike svojim junakom in žrtvam. Naj si kdorkoli po svoje razlaga postavljanje spomenikov in obeležij NOB iz idejnega odpora ali barbarske podivjanosti, preteklost bo ostala neizbrisna. Najbolj žalostno pa je, da to počno posamezniki zdaj, ko bo že kmalu minilo pol stoletj, kar smo morali sprejeti boj za narodno samoohranitev. Naša vojna preteklost je vklesana v kamen, zapisana v knjige in posneta na filmski trak. Tega ne more nihče več izbrisati, ne idejni nasprotnik in ne barbar dvajsetega stoletja. Tudi Trubarjeve slovenske besede, zapisane v katekizmu, ni mogla spraviti s sveta ne cerkevena in ne posvetna gosposka.

A. KONDA

Stari grad – si še ponos Kamničanov

Nekoč, v starih, davnih časih, so na Starem gradu zaspale zlate zvezdice zaspanke, ki spijo, spijo, spijo, trdno spijo še danes. Vsako noč sanjajo o občinskem princu v limuzini, ki bi jih prebudil iz trdnega, mučnega spanja. Vsa kraljestva poznajo speče zvezdice, lepotice, a do danes se še ni našel pogumni princ, ki bi znal prodreti v to trdnjavo trdnega spanja in jih prebuditi. Z vsakim dnem pa se trni vse bolj razraščajo in še tesneje oklepajo trdnjavo spečih lepotic.

Stari grad, ki je svoje čase služil grajski gospodi, danes nezadržno razpada. Staro grajsko obzidje, ki ga je že dodobra načel zob časa, glasno kliče po prenovi. Tudi zgradba, ki je nekoliko mlajša, ni okras Starega gradu. Temu se pridružuje še zapuščena in zanemarjena okolica.

Vendar, Stari grad ni bil vedno tak. Še naši starši ga pomnijo kot prav prijeten kraj za preživljanje nedeljskih popoldnevov. Moramo si priznati, da bi z nekaj truda Stari grad to lahko spet postal. Pa kaj ko ni denarja za obnovo obzidja, za prenovo in preureditev gostišča! Da, žal je pri nas ponavadi tako, da za dobro naložbo zmanjka denarja. Pa vendar bi bila obnova Starega gradu za turistični sloves Kamnika še kako pomembna.

Stari grad ima zelo zanimivo zemljepisno lego. Z lepo urejeno postrežbo bi lahko postal zelo obiskan kraj nedeljskih izletnikov in sprehodnikov. Do gradu je speljana tudi cesta, ki pa bi jo bilo treba popraviti; potem bi se nedeljskih piknikov lahko udeleževali tudi tisti, ki na izlete ne hodijo peš. Poleg tega bi bil ta kraj lahko tudi izvrstna turistična točka, ki poleg svežega zraka nudi enkraten razgled tako na Kamniške Alpe, kot na mesto in njegovo okolico.

Očitno pa se tisti, ki bi morali o tem najbolj razmišljati še ne zmenijo zanj. Lahko pa se zahvalijo prvemu lastniku gradu, ki je dal grad sezidati na ta odmaknjen kraj. Tako vsaj ne dela sramote sredi mesta, kot nekatere druge stare stavbe.

M. V.
Turistični krožek
F. Albrehta, Kamnik

Prodam bobne slingerland in binson 8 kan. 200 W. Šraj Jože, M. Blejca 18, Kamnik.

Dva fanta iščeta sobo na območju Kamnika. Lahko tudi pomagata. Za 6 mesecev nudita predplačilo. Jurič Jure, Matije Blejca 4, Kamnik

Iščemo inštruktorja, ki bi vsak dan na našem domu inštruiral učenca 6. razreda osnovne šole (vse predmete). Tel. 831-050.

Prodam dve krzneni jakni iz nutrije (temno rjava in drap) št. 38. Informacije na tel. 832-355 od 18. do 20. ure.

Revija kamniških gledaliških skupin

Od 2. do 4. aprila se je v dvorani kina Doma Kamnik in Kulturnega doma na Duplici zvrstilo osem gledaliških predstav, kar je bilo po nekajletnem mrtvilu v Kamniku za ljubitelje gledališča, predvsem amaterskega, prava poslastica.

Revija gledaliških skupin, ki jo je organiziral Odbor za gledališko dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Kamnik, je bila pravzaprav prva te vrste v naši občini. Predstavitev gledaliških skupin, ki delujejo v amaterskih kulturnih društvih v nekaterih krajevnih skupnostih, je le del prikazain prizadevanja sodelujočih, vse ostalo je skrito za odrskimi deskami, bi lahko rekli. Pa pustimo to za kasneje, ko bo o teh in podobnih problemih spregovoril predsednik odbora za gledališko dejavnost pri ZKO, Franc Štebe.

Povezovalca in usklajevalca vseh aktivnosti v zvezi z revijo sta bila strokovna delavca na ZKO in nedvomno je tudi njuna zasluga, da je omenjena revija, sicer na račun neštetih ur dela pri pripravi in izvedbi predstav, dokaj uspešno potekala.

Tone Ftičar, strokovni delavec pri ZKO nam je ob tej priložnosti povedal naslednje: »Nedvomno je več vzrokov, ki so v zadnjem desetletju privedli gledališko dejavnost v Kamniku iz dokajšnje razvitosti na zelo skromno raven. Iščemo jih lahko tako v nezadržnem prodoru televizije, ki ljudi prikuje na udobne fotelje, kjer pasivno spremljajo bolj ali manj kulturne programe, kot tudi v pomanjkanju strokovnih kadrov in drugih možnosti, ki jih gledališče potrebuje za obstoj. Ne sicer povsod, a v mnogih okoljih, kjer je v preteklosti ljubiteljska dejavnost bila živa in živahna, so odrske luči za lep čas ugasnile.«

Zveza kulturnih organizacij je za to prireditev za silo usposobila gledališki oder v kinu Dom; zamenjali so zavese, prepleskali zaodrje in poskrbeli za dobro osvetlitev. V ZKO so pripravili tudi imeniten gledališki list — zloženko na črni podlagi, z reprodukcijo grafike kamniškega slikarja Dušana Lipovca, v katerem je predstavljen program osmih gledaliških skupin, navedene vloge v posameznih predstavah in seveda tudi njihovi glavni igralci. Za celotno organizacijo in izvedbo omenjene prireditve je Zveza kulturnih organizacij Kamnik porabila približno 1,5 milijona dinarjev.

Namen revije gledaliških skupin vsekakor ni bil tekmovanje ali ocenjevanje posameznih gledaliških skupin, ampak prikaz dela v letošnji sezoni, medsebojno spoznavanje sodelujočih in izmenjava izkušenj. Ali drugače, glavni namen je bil predvsem reafirmacija kamniškega teatra in popularizacija te zvrsti kulturnega delovanja naši občini.

»Kljub temu, da odziv gledalcev ni bil pretirano velik — predvsem popoldanske predstave, ki smo jih namenili predvsem šolski mladini, niso bile preveč spodbudno obiskane — mislimo, da je bila prireditev smiselna. Vedeti pa moramo tudi, da oživljanje, spodbujanje in vsakršni novi vzgibi in prizadevanja ne morejo roditi uspehov čez noč. Tudi pri nas jih niso. V nekajletnih prizadevanjih predanih zanesenjakov, posameznikov, režiserjev, organizatorjev, mentorjev, igralcev in drugih, ki v tem kulturnem početju sodelujejo, pa so vidne spremembe. Gledališče je po mojem na pravi poti, da zaživi in živi. Seveda ob nenehnem oplajanju, vlaganju novih naporov, spodbujanju in tudi s pomočjo akcije, kakršna je bila revija gledaliških skupin.« je še vedno pod vtisom organizacijsko zahtevne prireditve dejal njen koordinator Tone Ftičar.

Vse skupine nimajo enakih možnosti, kar zadeva prostor, opremo in sredstva. Tudi izbira primernih del ni preprosta, saj vemo, da manjka novejših domačih in tujih del, ki jih v naših pogojih lahko razumljivo predstavimo, so bile besede predsednika odbora za gledališko dejavnost, Franca Štebeta, na zaključni prireditvi, kjer so nastopajočim skupinam podelili tudi priznanja in grafiki Dušana Lipovca. Priznanja je izdelala mentorica likovnega društva Kamnik Lojzka Kovač. Gledališke skupine: KD Srednja vas, KD Motnik, dramski krožek šolskega kulturnega društva SENŠRM, KD I. Cankar Šmartno, Mladinsko kulturno društvo Pedenjmožic, KD J. Čebulj Komenda, KD Zgornji Tuhinj, in DKD Svoboda Duplica so si po najboljših močeh prizadevale, da bi odrsko delo, ki so se ga lotili, predstavile čimbolj uspešno in razumljivo.

Čisto na koncu pa še nekaj besed iz zaključnega govora predsednika odbora za gledališko dejavnost, Franca Štebeta: »Preden je neko odrsko delo pripravljeno za uprizoritev, je potrebno precej časa in truda; najprej z iskanjem primernega gledališkega dela z ozirom na zasedbo v skupini, na opremo naših amaterskih odrov, izbrati je treba tudi ustrezen naslov, delo, ki bo ljudi pritegnilo in po možnosti obravnavalo aktualna dogajanja v našem času in prostoru, skratka, ki nekaj povedo. Potem pa se začne sicer zanimivo, vendar zelo zahtevno oblikovanje in graditev predstave, saj zahteva gledališko delo vsaj 25 do 30 vaj, to pa pomeni prav toliko večerov po nekaj ur, ki jih sodelujoči žrtvujejo v čast boginji Taliji. Vloge navadno študirajo še doma, kajti verjemite mi, da celo za poklicne igralce ni vedno preprosto zlesti iz ene kože v drugo, se poistovetiti z vlogo in jo čimbolj prepričljivo predstaviti na odru. Zato je gledališče za nas amaterje precej zahteven konjiček, ki pa ga vselej poskušamo bolj ali manj uspešno zajahati, pa čeprav je naše vsakdanje delo popolno nasprotje tega. Ravno v tem nasprotju pa je glavni čar, zanimivost in smisel našega delovanja.«

R. G.

Predsednik Zveze kulturnih organizacij občine Kamnik TONE LIPOVŠEK izroča priznanje režiserju gledališke skupine KD Svoboda Duplica FRANCU ŠTEBETU. (Foto: Drago Štefula)

Obisk pri tovarišici Veršnikovi

Hladen veter se nam je zagnal v obraz, ko smo stopale proti Selam nad Kamnikom. Izza gozda nad hribom se je prikazal zvonek, ki nam je naznanil, da nismo več daleč od vasi. Namenjene smo bile k tovarišici Veršnikovi, upokojeni učiteljici. Zelo prisrčno nas je sprejela in hitro je stekel pogovor.

Doma je iz Polja pri Ljubljani. V družini je bilo devet otrok. Ko je obiskovala šolo, so jo učili dobri učitelji. Po končanem študiju je bila dodeljena v šolo na Selah. Najprej se je srečala z Jakom Šušterjem, tedanjim mežnarjem in organistom, ki ji je povedal, kakšno je življenje na vasi. Stanovanje je dobila v župnišču. Tedanja učiteljica Marinka Rožičeva je bila vesela mlade tovarišice, ki ji bo pomagala pri učenju in vzgoji sto šestnajstih otrok. Sprva je bilo težko. Učenci so se slabo učili, ker so morali veliko pomagati doma in niso imeli časa za šolo. Tudi papirja jim je primanjkovalo, zato jim je tovaišica včasih dala kar papirnate vrečke. Pozimi je bilo v šoli zelo hladno, navadno le 7°C in nikoli več kot 16°C. Hodila je peš na konference v Kamnik. Tudi v dežju in snegu. Skoraj nikoli se ni peljala z avtobusom. Prva leta je učila po ves dan. A bila je srečna, ker je imala šolo in svoje delo zelo rada.

Veliko je delala v družbenih organizacijah. Pisala je zapisnike, bila porotnica na sodišču, vodja dramske skupine, delala je pri RK. Večkrat so k njej hodile mlade učiteljice na prakso. Kajti tovarišica Veršnikova je bila pri svojem delu natančna, vestna in stroga. Včasih ji je bilo malo žal, da ni študirala naprej. Meni, da je učiteljski poklic premalo cenjen. A kljub temu bi se še enkrat odločila za to delo. Delo z otroki jo je vedno veselilo in najbolj je bila srečna, če so vsi učenci izdelali razred.

O današnji mladini meni, da je dobra, čeprav so tudi izjeme. Mladina je bodočnost in treba ji je zaupati. Mlad človek se mora zavedati, da se uči zase.

Tovarišici Veršnikovi tudi v pokoju ni dolgčas. Rada bere knjige, plete, rešuje križanke. V veliko veselje pa so ji vnuki. Večkrat pa še tudi v šoli priskoči na pomoč in takrat se med otroki spet pomladi.

Še veliko nam je povedala in občudovale smo njeno vedrino, preprostost in voljo do dela.

Pod večer smo krenile po poti proti avtobusni postaji in nato v Kamnik. Snežni vrhovi so se belili v zahajajočem soncu. Za nami je bilo lepo doživetje, ki ga lahko ustvari le človeška toplina in občudovanje.

Lidija Zavosnik, 6.r.
Gabrijela Dežman, 8.r.
OŠ T. Brejca

Simbolika v lesu

Nedavno so v razstavišču Veronika zaprli razstavo Mome Lisičića. Razstavo je organizirala ZKO Kamnik. Lisičić je sicer likovni samouk, vendar avtodidakt v najžlahtnejšem pomenu te besede.

Lisičić kot pedagog telesne vzgoje pozna in se vsak dan srečuje z gimnastičnimi, plesnimi, skratka športnimi prvimani. Te transformira v svoje plastike, ki nosijo naslove: Met kopja, Po startu, Prednožka, Tek čez ovire, Piruета, Harmonija v duetu itd. Izredno zanimiva in likovno prečiščena je skulptura z naslovom Preskok. Govorimo, kot da gre za klasično kiparstvo ali rezbarstvo (Lisičićevo delo lahko opredelimo pod oba pojma), vendar je njegov likovni svet drugačen. V slučajno najdenih koreninah in vejah odkriva in vzame tisto, kar ga asociira na človeško figuro. Te, lahko bi rekli arhetipe, preoblikuje v umetnostne izdelke – »človeška telesa v športnem gibanju«. Z odvzemanjem, dodajanjem, rezbarjenjem, brušenjem dobi zaželen objekt in ga nato večinoma patinira oziroma lakira v temno, včasih pa kot antipod ali kontrast pusti figuro svetlo, v naravnem tonu lesa.

Tu si podajata roko kot ustvarjalca narava in človek. Priroda naredi, človek dodela, oplemeniti v likovno konstrukcijo. Na tej stopnji umetniškega opredmetenja postanejo Lisičićeve figure, drsalci, tekači, atleti, telovadci, plesalci itd. simboli, ki so se za hip ustavili v gibanju, govore s kretnjo in živijo svoj svet. V tej fazi ustvarjanja Momo Lisičić presega klasični amaterizem in gre naprej, v čudoviti svet umetnosti.

DUŠAN LIPOVEC

Namišljeni bolnik

Namišljeni bolnik — to že, boste rekli, toda tokrat je bil namišljeni zdravnik. Čudno?

V Mostah smo bili zopet gostitelji. Predstaviti so se nam prišli člani kulturno-umetniškega društva sosednje krajevne skupnosti, s Komende.

Večinoma mladi igralci so nas popeljali v dogajanje družine, kjer pokličejo na dom zdravnika, da bi ozdravil nenavadno bolnega sina. Zdravnik (seveda ne pravi) res pride. Vljuden in odkrit je do vseh, vsi se mu zaupajo, misleč, da jim bo s svojimi terapijami pomagal.

Ubogi zdravnik, psiholog bi lahko rekli, se večkrat znajde v skoraj nerešljivih situacijah — sestra pacienta mu postavlja zelo konkretna vprašanja na temo »njegovih raziskav«, on pa o tem ne ve ničesar, a le-tega ne sme pokazati.

Problem nastane, ko se pojavi pravi zdravnik, po besedah namišljenega zdravnika je to le eden njegovih bolnikov. Zdaj se vloge zamenjajo: hišni zdravnik postane bolnik, seveda zato, da reši sebe, izve pa za metode zdravljenja. Še naprej se pretvarja — toda na koncu se mora vsa stvar le nekako razvozlati. Skozi zaupanje in zelo dobre odnose z »namišljenim« zdravnikom pripelje celo do tega, da mu člani družine, ko prizna, da v resnici sploh ni zdravnik, ne verjamejo, srečna pa je hči — razkrinkala je lopova. Ob vsem tem pa je v zagati celo pravi zdravnik, saj je priča dogodku, kakršnega je sam predvideval šele čez dolgo časa — sin, sicer zelo bolan (seveda ne v resnici) ozdravi v nekaj dneh (vzrok njegove bolezni: poneverjanje denarja).

»Konec dober, vse dobro,« pravimo. Toda ta igra je igra nravi, igra značajev, pravzaprav igra, ki prikaže, kaj vse je človek sposoben storiti, če hoče doseči svoj namen — zato pa so marsikdaj osleparjeni prijatelji, ljudje, ki ga obkrožajo. Torej se postavlja vprašanje: zaupati sočloveku ali pa mu sploh ne verjeti in živeti v stalnih dvomih o resničnosti njegovega vedenja?

Toliko o tej igri, več o KUD Komenda pa naslednjič!

TATJANA SIVEC

Ščuke pa ni

»Ščuke pa ni, ščuke pa ne . . .« Kako znan nam je ta stavek, celo kot naslov, bi lahko rekli. Pa še res je! Pred časom smo gledali na televiziji nadaljevanko Toneta Partljiča s tem naslovom. Igrali so poklicni igralci, ki se dobro spoznajo na gibe, mimiko, govor, skratka — prelevijo se v vloge, ki so jim zaupane.

V drugi polovici marca pa se je pri nas v Mostah in v Komendi pojavil plakat z naslovom »Ščuke pa ne«, ki je vabil na ogled predstave amaterskega kulturno-umetniškega društva iz Duplice pod vodstvom režiserja Franca Štebeta.

Dobra igra nastopajočih nas je potegnila, da smo obudili spomine na Partljičeve junake. Prepričali so nas, čeprav sicer sami dobro vemo, kako prilagodljivi, se pravi, enkrat dobri za vse okrog nas, spet drugič sami zase, znajo biti, oprostite — znamo biti. Prilagodimo se lahko vsaki situaciji: v veseli družbi tudi sami postanemo neizmerni veseljaki, ko pa je glavno vprašanje denar, vsi govorimo le o denarju, prijateljstvo nam kar naenkrat ni mar (celo možu in ženi ne), ko pa se zopet znajdemo v krizi, skušamo skupno, kot dobri prijatelji, reševati probleme.

V tej igri se končno vsi povežejo med seboj, ko čakajo na vesti o nenadno izginulem, razočaranem sodelavcu, vojnem borcu, ki ni prejel zaslužene nagrade — tako trdi njegova žena. Ko pa se le-ta pojavi, je vse v najlepšem redu — to je treba proslaviti, seveda kot prijatelji.

Vsebina nam je znana, dialogi tudi, še zlasti »samo ne nocoj, kdaj drugič, samo ne nocoj!« nam je ostal živo v spominu.

Tako so nas dupliški amaterski igralci popeljali med igralce igralcev (vsak igra vlogo, ki mu v tistem trenutku najbolj odgovarja), hkrati pa smo si lahko izprašali vest, če delamo prav oziroma zakaj delamo narobe, če se tega sploh zavedamo! Vredno razmisleka, kajne?!

TATJANA SIVEC

Razstava Vide Slivniker-Belantič

Do konca aprila bo v Interierovem razstavnem prostoru razstava del akademske slikarke Vide Slivniker-Belantič. Znana slovenska slikarka, rojena 1945 v Radljah ob Dravi, je imela do sedaj že 27 samostojnih razstav in je dobitnica večih nagrad in priznanj. Pričujoča razstava v Stolovem prodajnem salonu na Duplici pa je bila zadnja pred njeno razstavo v New Yorku.

Na otvoritvi, ki je bilo 10. aprila, je nekaj uvodnih besed o slikarkini umetniški poti in njenem izraznem bogastvu povedal umetnostni zgodovinar dr. Milček Komelj. Na otvoritvi je bila po krajšem kulturnem programu, v katerem je na električnih orglah in saksofonu Lado Jakša pričaral kanček Pariza (tudi na slikarkina dela ima Pariz in njegova svetloba poseben vpliv), predstavljena slikarkina grafična mapa Pariški triptih.

(Foto: R. Grčar)

Praznik dela vam čestitajo

Delovni kolektiv
JATA TOZD REJA – OE DUPLICA
Priporočamo se za nakup

DRAGO KOVAČIČ
instalacije za vodovod, centralno kurjavo, sončne naprave

Kersnikova 8, 61240 Kamnik,
tel.: (061) 831-382

Zavarovalna skupnost Triglav PE Mengeš
PREDSTAVNIŠTVO KAMNIK
Gregorčičeva 2, tel. 831-261
nudi
premoženjska in osebna zavarovanja.

kemijska industrija **KAMNIK** n. sol. o.

izdeluje:
– amonitratna, praškasta, vodoplastična in metanska razstreliva
– prenosna skladišča za razstrelivo
– počasi gorečo vžigalno vrvico
– črni smodnik
– prižigala za miniranje
– signalna in razna pirotehnična sredstva za civilno zaščito in SLO
– aluminijske paste in prahove raznih vrst
– ekstrudirane, polietilenske in polipropilenske folije, rokave in vrečke raznih vrst in dimenzij, tiskane in netiskane

Novost v tehnologiji izdelave orodij

Že več let v Titanu želimo slediti novostim v tehnologiji za izdelavo orodij. Z nabavo obdelovalnega centra po principu električne žične erozije ROBOFIL-400 so zamisli postale resničnost. To pomeni, da smo začeli v proizvodnjo uvajati računalniško podprto proizvodnjo, ki je za nas v praksi novost, teoretično pa dobro poznana komponenta v sklopu kibernetizacije dela. (CAD, CAPP, CAM sistem)

Elektroerozijska obdelava je sodoben postopek obdelave kovin, ki se je že povsem uveljavil in je zaradi svoje ekonomičnosti spodrinil konvencionalno metodo obdelave kovin, predvsem pri izdelavi kompliciranih orodij za različne namene. Pri prvotnih – starejših tipih strojev je bila elektroda oblikovno izdelana v želeni obliki utora, ki je bil izdelan z enostavnim pomikom elektrode v material. Pri novejših strojih pa se elektroda – to je tanka žica – pomika v smeri lastne osi, medtem ko se obdelovanec premika po vnaprej programirani smeri, odvisno od želene oblike utora. Na ta način lahko elektroerozijsko izrezujemo komplicirane oblike pri izdelavi orodja in drugih delov. Pri tem načinu erodiranja odpade izdelava kompliciranih elektrod, zato je ta način obdelave kovin zelo produktiven in ekonomičen in ni čudno, da je v praksi povsem spodrinil ustaljeni način izdelave orodij.

Oblikovalni center za obdelavo po principu električne žične erozije ROBOFIL 400 švicarske firme CHARMILLES sestavljajo naslednji sklopi:
– stroj v ožjem smislu
– sistem za upravljanje
– sistem za prečiščevanje in cirkulacijo dielektrikuma
– generator električnih impulzov ter
– mikroračunalnik, s pisalnikom

Najvažnejši elementi stroja v ožjem smislu so
– koordinatna delovna miza s pogoni za posamezne osi obdelave
– naprava za pogon in vodenje žice
– naprava za rezanje z žico pod koti od 0 do 30° ter
– naprava za avtomatsko vdevanje žice

Robofil-400 firme CHARMILLES je sodoben obdelovalni center, ki je opremljen z CNC (numeričnim upravljanjem s pomočjo računalnika) sistemom za avtomatsko upravljanje vseh glavnih in pomožnih funkcij obdelovalnega sistema. Na ta način je ustvarjeno popolnoma avtomatizirano delo programiranega obdelovalnega centra, kar omogoča izkoriščanje stroja v tretji izmeni, ob vikendih in praznikih brez nadzora oziroma brez prisotnosti posluževalca. To pa tudi bistveno povečuje ekonomičnost obdelovalnega centra.

V glavnem sta CNC krmiljeni dve skupini parametrov:
– geometrijski parametri, ki so vezani na konture izrezov obdelovanca (gibanje mize oz. obdelovanca v x in y smeri) ter nagibanje žice
– parametri delovnega procesa stroja (nastavitev in kontrola parmetrov delovanja stroja, generatorja električnih impulzov in sistem za prečiščevanje in cirkulacijo dielektrikuma.

Pri elektroerozivni obdelavi z žico se kot dielektrik uporablja dejonizirana voda, ki se pridobiva iz običajne vode z odstranitvijo mineralnih snovi, s čimer dosežemo njeno elektroneprevodnost. Najvažnejše naloge dielektrika so:
– ustvari maksimalno električno upornost med žico in obdelovancem
– izpira elektroerozivne odpadke z območja rezanja, hladi in dejonizira
– izboljšuje drsne lastnosti na vodilih žice in kontaktih za dovod električne energije.

Sistem za prečiščevanje in cirkulacijo dielektrika mora:
– zagotoviti zadostno količino in pritisk dielektrika
– prečistiti in dejonizirati umazani dielektrik
– hladiti dielektrik
– avtomatsko kontrolirati in vzdrževati zahtevano elektroneprevodnost dielektrika

Naloga generatorja je, da izmenični tok iz omrežja pretvori v tok z impulzno karakteristiko, s katerim se potem napajata obdelovanec in elektroda (žica). Od nastavitve parametrov na generatorju je odvisna tudi kakovost (hrapavost) izrezanih površin.

Kljub vsej avtomatizaciji pa je stroj neuporaben, če mu ne posredujemo pravilnih podatkov. Svoje želje moramo izraziti v »stroju razumljivem jeziku«. To je jezik »ISO«, ki ga razumejo numerično krmiljeni stroji. Zapis v jeziku ISO (programiranje) je mogoče neposredno na stroju. Primeren je za enostavne oblike, ki jih želimo izrezati. Bolj komplicirane oblike izreza obdelovancev programiramo s pomočjo namiznega računalnika OLIVETTI M 44. Ker je pri naših orodjih teh oblik veliko, je bilo nujno nabaviti tudi ta računalnik. Sestoji se iz mikroračunalnika CPV s pisalnikom, terminalske enote (ploter) in luknjača traku. Na podlagi tehnične dokumentacije tehnolog izdela program za geometrijo, ga oplemeniti s tehnološkimi podatki in vse to prenese na luknjan trak, kjer so vse »želje« izpisane v jeziku »ISO«. To je že osnova za obdelavo na stroju. Podatki z luknjanega traku se nato odčitavajo v CNC enoti in prenašajo v njen spomin. Ti podatki se potem obdelajo skupaj z drugimi podatki in instrukcijami, ki jih vnaša operater preko tastature neposredno na stroju. Tako dobimo serijo posamičnih impulzov, potrebnih za premikanje v smeri posameznih osi, ki jih opravljajo precizni elektromotorji. Regulacijo parametrov delovnega režima za dosego optimizacije prevzema regulator, ki je ozko povezan z numeriko. Ker ima sistem za numerično krmiljenje nalogo, da regulira, kontrolira in informira, je stroj opremljen tudi z ekransko enoto. Tako operater na ekranu spremlja obdelavo in ukrepa ob sporočilih, ki narekujejo dodaten poseg med obdelavo.

V splošnem so stroji za elektroerozijsko obdelavo kovin z žico zaradi svoje ekonomičnosti izpodrinili ustaljene postopke izdelave orodij predvsem pri izdelavi zahtevnih orodij iz težko obdelavnega materiala. Zaradi tega si je danes skoraj nemogoče zamišljati izdelavo orodij brez te vrste stroja . Še posebno pomembno vlogo pa ima pri izdelavi orodij za prebijanje oziroma izrezovanje pločevine – štanc, ki jih v naši orodjarni izdelujemo zelo veliko. Izdelava štanc za izdelke zapletenih oblik je zelo težavna in dolgotrajna. Težava je predvsem v zahtevi po veliki natančnosti prilagajanja noža in matrice oziroma zahteva se enaka zračnost po celotnem obrisu izrezane oblike. Torej morajo biti zelo natančno izdelani matrica, vodilne plošče, pestična in pritisna plošča ter noži. Od natančnosti izdelave orodja sta odvisni tudi kakovost izdelka in vzdržljivost samega orodja. Prednost pri obdelavi na erozijskem stroju z žico je tudi v tem, da material najprej termično obdelamo, nato pa vse dele orodja (plošče, nože in matrice) natančno obdelamo po istem programu. Vse potrebne značilnosti in nagibe dosežemo enostavno na samem stroju z določeno korekcijo osnovnega programa. Kakšrnokoli dodatno poznejše prilagajanje, brušenje ali piljenje delov ni potrebno. Ker smo sestavne dele orodij termično obdelali že pred obdelavo na erozijskem stroju, se izognemo vsem deformacijam, ki se pojavijo po termični obdelavi na občutljivih mestih.

Posebno vrednost predstavlja osvojitev tovrstne CNC tehnologije tudi pri izdelavi določenih pomožnih orodij. Primer tega je izdelava najrazličnejših šablon.

Če strnemo misli, kaj lahko pričakujemo do erozijskega centra ROBOFIL 400, lahko zapišemo: krajši čas izdelave orodij, velika natančnost oblike in mer osnovnih elementov orodja, boljša kakovost obdelanih površin, večja vzdržljivost orodij zaradi natančnega prilagajanja oblike noža in matrice oziroma enakomernejše zračnosti po obrisu, možnost bolj enostavnega in kompaktnega konstrukcijskega reševanja orodij, natančnejše planiranje in boljša tehnološka priprava, povečanje orodjarskih kapacitet.

Kljub visoki avtomatizaciji pa bi bilo nesmiselno pričakovati, da bodo odslej orodja iz orodjarne prihajala kar po tekočem traku. Dejstvo je, da tudi žična erozija ni uporabna za vsa področja našega dela. Vsako orodje ima svoje zahteve in svoje specialnosti pri izdelavi. Zaključimo pa vendarle lahko, da je ROBOFIL 400 za TITAN velik korak naprej, čeprav šele prvi najsodobnejši stroj od vrste CNC strojev, ki so se drugod že uveljavili v praksi.

Elektronika, računalništvo, CAD, CAPP, CAM sistemi, to so izrazi, ki so vsakdanjost v današnji tehnologiji (ne samo v orodjarstvu). Lepo in prav, vendar še vedno ne smemo pozabiti, da pri vsem tem igra odločilno vlogo človek s svojim znanjem, usposobljenostjo in zavzetostjo. Kljub vsej avtomatizaciji bo človeški faktor še naprej imel glavno vlogo. Orodjarska natančnost mora biti prisotna tudi v današnjem času na vseh nivojih, če želimo kakovostno orodje, uspešen korak v prihodnost.

ANTON ERENT

Dom upokojencev Kamnik,
Neveljska pot 26, Kamnik

Na podlagi sklepa Komisije za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

2 negovalk
– negovanje oskrbovancev in pomoč pri medicinski negi
Pogoja:
– izobrazba III. stopnje ali z delom pridobljene delovne zmožnosti
– dvomesečno poskusno delo

2 kuhinjskih pomočnic
– sodelovanje pri pripravi in kuhanju hrane
Pogoja:
– osnovna šola
– dvomesečno poskusno delo

2 peric
– pranje in likanje perila
Pogoja:
– osnovna šola
– dvomesečno poskusno delo

2sobaric
– vzdrževanje higiene stanovanjskih prostorov
Pogoja:
– osnovna šola
– dvomesečno poskusno delo

Za opravljanje navedenih del bomo sklenili delovno razmerja za nedoločen čas. Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev vložite v 8 dneh od dneva objave na naslov: Dom upokojencev Kamnik, Neveljska pot 26.

Učenke glasbene šole niso vadile zaman

Letos je kamniška glasbena šola sodelovala kar na lepem številu snemanj, glasbenih revij in republiških tekmovanj. Na takih nastopih se najbolje pokažejo večletni napori in prizadevanja učencev, in seveda tudi njihovih profesorjev. O tovrstni aktivnosti Glasbene šole Kamnik smo se pogovarjali z ravnateljem, Francem Lipičnikom, in profesorico klavirja, Martino Bohte.

Od 24. do 27. februarja so potekale republiške revije glasbenih šol ljubljanske regije. Revij v Ribnici, Grosupljem, Trbovljah in Litiji se je kamniška glasbena šola udeležila s po dvema glasbenima točkama. To je bila tudi edina glasbena šola na teh revijah, ki je na vseh nastopih sodelovala z dvema točkama. Učenci so se predstavili s skladbami slovenskih skladateljev Karla Pahorja, Marjana Lipovška in Kamničanov Milana Potočnika in profesorja Vilka Ukmarja. Kamniški učenci so se na reviji dobro odrezali, komisije pa je za glasbeno revijo treh dežel predlagala Kamničanko Evo Bohte. Najpomembnejše tekmovanje je bilo od 11. do 15. marca v Titovem Velenju, kjer je bilo 16. republiško tekmovanje učencev in študentov glasbe. Na prireditvah, katerih organizator sta bila Zveza društev glasbenih pedagogov in Skupnost glasbenih šol Slovenije, je sodelovalo 500 tekmovalcev iz 26 glasbenih šol in akademije za glasbo. S klavirskimi nastopi je tekmovalo 60 glasbenikov, prav v tej skupnosti pa so sodelovale tudi štiri učenke iz Kamnika pod strokovnim vodstvom profesorice Martine Bohte. Učenci in študenti glasbe so tekmovali v starostnih kategorijah, in ker je bil program enako zahteven za vse, naj poudarimo le to, da so kamniške glasbenice igrale snov takorekoč za štiri leta naprej. Vadile pa so že od začetka decembra, dan za dnem, tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih. Ne profesorica ne učenke niso imele prav nič zimskih počitnic. Rezultati napornega dela so se pokazali že na generalki, ki so jo februarja pripravili v dvorani kamniške glasbene šole. Njihov nastop je bil brez napake in dokazale so, da so za to tekmovanje res zrele.

»Profesorica Bohtetova je v delo z učenkami resnično vložila veliko truda, vse svoje znanje, takorekoč sebe samo. Dejansko je za to tekmovanje naredila več, kot pa lahko pričakujemo od profesorja na glasbeni šoli,« je dejal ravnatelj Franc Lipičnik.

»Res, da je bilo vloženega veliko dela in znanja v pripravo celotnega programa za to tekmovanje, pa vendar vso pohvalo zaslužijo predvsem moje prizadevne učenke: Nataša Bider, Nada Carić in Urša Drčar, učenke 4. razreda klavirja, ki so v Titovem Velenju nastopale v prvi kategoriji in Eva Bohte, 6. razred klavirja, ki je nastopila v drugi kategoriji. Vse štiri so zelo dobro igrale in ob koncu dobile tudi zasluženе pohvale. To tekmovanje jih je tudi dodobra prekalilo, ob pripravah nanj so zelo napredovale, pri čemer tudi niso najbolj pomembni rezultati tekmovanja. Pridobljenega znanja jim ne more nihče odvzeti!« je dejala Martina Bohte in ob tem poudarila, da priprave na taka tekmovanja močno povežejo profesorje in učence, kot tudi njihove starše, ki jim gre ob vsem tudi posebna pohvala.

Program, ki so ga učenke kamniške glasbene šole naštudirale za republiško tekmovanje, nameravajo predstaviti Kamničanom ob dnevu mladosti, predvidoma med 18. in 22. majem, v dvorani nad kavarno »Veronika«.

Učenci glasbene šole so se letos udeležili tudi že dveh radijskih snamanj za oddajo »Iz naših glasbenih šol«. V eni se se predstavili solisti, v drugi pa bodo predstavili komorno glasbo.

Poleg že omenjenih nastopov so učenci kamniške glasbene šole nastopali po kamniških delovnih organizacijah, v kinu Dom Kamnik, v Komendi so imeli skupni koncert s Koroškimi Slovenci, nad kavarno Veronika so imeli dobrodelni koncert za Rdeči križ, dvakrat so nastopali na Onkološkem inštitutu v Ljubljani, imeli pa so tudi nastope izobraževalnega značaja na vseh kamniških osnovnih šolah. Izkazali pa se niso le učenci, ampak tudi pedagogi Glasbene šole Kamnik, ki so na začetku šolskega leta nastopali na prireditvi ob dnevu prosvetnih delavcev.

ROMANA GRČAR

Pri izdelavi sveč takoj zaposlim žensko srednjih let. Svečarstvo Stele, Titov trg 7, Kamnik.

POPRAVILO šivalnih strojev. Tel. 832-315 (ves dan) ali popoldan od 15. do 17. ure na naslov Rudi Galin, Župančičeva 3, Kamnik.

MONTAŽA TV anten. Zibelnik Matija, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-194.

ZAHVALA

V 91. letu nas je zapustila naša draga sestra in teta

NEŽA ZARNIK
iz Stahovice 13

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam nesebično pomagali v težkih trenutkih, nam izrekli sožalje, ji poklonili cvetje in jo pospremili na zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo KO ZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič in njihovemu predstavniku Francu Urušiču za občutene besede slovesa, praporščaku DU Kamnik za zadnji pozdrav, pevcem za ganljivo petje in župniku za lep govor in pogrebno slovesnost.

Žalujoči: vsi njeni

Aprila 1987

»ŠČUKE PA NI« NA DUPLICI

Prizadevni igralci dupliške Svobode so letos postavili na oder znano komedijo Toneta Partljiča ŠČUKE PA NI. Satiro na razmere v majhnem kolektivu lokalne radijske postaje in medsebojnih prepirih okrog nagrade, ki je ni bilo, je režiral France Štebe. Domače občinstvo, ki je napolnilo dvorano kulturnega doma na Duplici, je izvajalce toplo pozdravilo, saj na dupliškem odru že dalj časa ni bilo gledališke predstave. S komedijo so gostovali tudi v Komendi. S ponovitvijo predstave na Duplici pa so sodelovali tudi v reviji gledaliških skupin občine Kamnik.

Večer slovenskih pesmi v Tunjicah

Lahko bi rekli, da pesem ne pozna meja, saj je vse več ljudi, ki na razne načine gojijo ljubezen do te zvrsti umetnosti; naj bo to pisanje pesmi in skladb, solistično petje, zborovsko petje ali kako drugače.

V Tunjcah že drugo leto uspešno prepeva oktet pod vodstvom Olge Stele, ki si je nadel ime »Tunjiški oktet«. Sestavljajo ga fantje in možje, ki jim je tovrstna glasba že od nekdaj pri srcu. Čeprav sami pravijo, da so šele začetniki, so na samostojnem koncertu, v soboto, 11. aprila v Tunjicah, dokazali ravno nasprotno. Pred štirinajstimi dnevi so se prav tako uspešno predstavili na gostovanju v Šmartnem v Tuhinju.

V skoraj enournem programu so zapeli osemnajst narodnih in umetnih pesmi slovenskih umetnikov. Poslušalci, od katerih je bilo peščica domačih, vabilu pa se je odzvalo več tujih, so s svojim navdušenjem in pozornostjo izvabili iz grl pevcev še eno pesem. Fantje so tako pokazali, da mislijo zares in jih kaže vzeti za zgled tudi drugim ter jih v prihodnje še bolj spodbujati na njihovi poti.

Prireditev bi prav gotovo potekala v še prijetnejšem vzdušju, če bi se vse odvijalo v za to namenjeni dvorani. Ker pa te v Tunjicah ni, smo bili prisiljeni izpeljati prireditev v zelo tesni avli OŠ Tunjice.

Torej, za fante je njihov koncert in uspeh velika spodbuda za delo vnaprej, za nas pa resen premislek: Zakaj se ne bi tudi v Tunjicah kultura v vseh pogledih dvignila na nekoliko višji nivo?

URŠA

Izleti turističnega društva

Letos bo Turistično društvo Kamnik organiziralo šest izletov:

– 11. aprila je že bil izlet na Štajersko,

– maja (datum bo objavljen naknadno) v Varaždin z ogledom muzeja, pokopališča in opere,

– v začetku junija v Brda na češnje, z ogledom Vipavske doline, Medane, obiskom grobov pesnikov Alojza Gradnika in Ludvika Zorzuta in pisatelja Vladimirja Gradnika,

– julija na Koroško (Avstrija) in sicer čez Jezersko, Železno Kaplo, Velikovec, Djekše in Knežno, povratek po Podjunski dolini,

– avgusta v Kanalsko dolino (Italija), Višarje, Ukve, Rabeljsko jezero, Trbiž,

– oktobra v Zagreb z ogledom mesta in Mimarove razstave.

Točni datum izletov bodo objavljeni na plakatih.

Reke umirajo

Veliko se govori o čistem okolju, tudi v šoli se pogovarjamo o tem. Reke, ki so bile nekoč čiste in bistre, so danes odlagališče smeti in tovarniških odplak.

Naslov pesmi pravi »Mrtva reka, kam hitiš?«. V rekah izumira življenje. Pogine veliko rib in vodnih živali. Ponekod ob Kamniški Bistrici je pravo smetišče in odlagališče. Njena voda ni več bistra. Včasih bi se lahko poimnovala »Kamniška milnica«.

Vse reke izvirajo čiste, bistre in polne življenja. Skozi naselja in mesta pa tečejo umazane in mrtve.

Premalo skrbimo za zaščito naravnega okolja. Oživimo in očistimo reke, s tem tudi zemljo, hrano in življenje!

Otroci lahko naredimo veliko. Naučiti se moramo od odraslih, ki naj ne bi onesnaževali narave. To bo koristno naši prihodnosti. Želja nas mladih je, da bi bila Kamniška Bistrica spet bistra.

Tina Srovin, 4a
OŠ Toma Brejca

Bilo je lepo popoldne. Nikjer ni bilo nobenega prijatelja, zato sem šel na potep. Prišel sem na obrežje Kamniške Bistrice. Ta je kazala zelo žalostno podobo. Drevje, ki raste ob bregu, je okrašeno s polivinilastimi vrečkami in drugimi odpadki. Na bregu je bilo polno stare posode. Ob stebru mostu se je košatil velik koš za smeti in čakal, da ga narasla voda odnese. Na drugem bregu je gospodoval star, odslužen štedilnik.

Sedel sem na velik kamen. Predstavljal sem si, kakšna je bila nekoč ta reka, da si je prislužila ime Bistrica. . ..

Motna, bela barva reke se je spremenila v bistro vodo. Videl se je vsak kamenček. Tu in tam je švignila kakšna riba. Na grmovje ob reki pa so sedale ptice. Nikjer nobene smeti, nikjer nobene tovarne, ki bi uničila to lepo podob . . .

Iz teh sanj me je prebudil avto, ki je pripeljal na breg. »Kaj fantek, ali čistiš Bistrico?« me je posmehljivo vprašal. Iz avta je potegnil velik zaboj, poln odpadkov in jih vrgel v reko. Ko je opazil moj začuden pogled, je rekel: »Saj so jo že tovarne onesnažile. Veliko škode nisem naredil. Saj bo voda vse odnesla.« Ja, voda bo vse odnesla dalje, na drug breg, v drugo reko in tam bodo ti odpadki ostali, sem pomislil.

Dan se mi ni zdel več lep. Žalosten sem šel domov in ugotavljal, da vse reke umirajo zaradi malomarnosti ljudi.

Marko Mihelič, 4. a
OŠ Toma Brejca

● *Črna kronika*

Pomlad in z njo kazniva dejanja

Marec je napovedi iz januarja in februarja spet postavil na glavo, tako do se v preoptimistične napovedi o tem ali nas čaka mirno leto, raje ne bi več spuščali. Prometnih nezgod je bilo res nekaj manj, zato pa je močno poraslo število kaznivih dejanj. Značilnosti tega meseca pa sta: pretepi in nespodobno obnašanje v gostinskih lokalih in nadaljnje izgubljanje potnih listov, raznih dovoljenj, denarnic in ostalih dokumentov!

Prometne nezgode – 22

Kar sedem jih je bilo z veliko škodo ali poškodbami, zato število 22 niti ni tako majhno. Še posebej zato, ker zimskih posebnosti in ovir ni več na cestah. Je pa to dvorezen meč, saj takšna cesta kar izziva voznike, da »pohodijo plin do dna«.

6. 3. se je na Postaji milice oglasil Marko R. iz Šmartnega in povedal, da je povzročil PN z smrtnim izidom. Še ves pretresen je pojasnjeval miličnikom, da je skozi naselje Buč peljal povsem po predpisih, ko mu je pred avtomobil nenadoma skočil nesrečnik. Na Markovem avtomobilu je nastalo za 35.000 dinarjev škode, ki jo bo verjetno moral poravnati lastnik povoženega psa.

13. 3. Petek, pa še trinajsti, je bil »nabit« s prometnimi nezgodami in raznimi drugimi kršitvami, kar glede na neugoden položaj zvezd ni bilo nič nenavadnega. V Črni pri Kamniku sta »nasrkala« le osebni avtomobil in njegov voznik. Marjan S. je najbrž preveč premišljeval o najbližji poti do varnega domačega zavetja, pa je na regionalni cesti spregledal stoječi delovni stroj. Posledice so bile tako hude, da je Marjan zapustil svoj avtomobil in se peš napotil naprej v »črni petek.«

14. 3. je iz Brnika proti Mostam vozil Janez S. iz Kamnika. Še preden je prišel na cilj, mu je na ravnem delu ceste nenadoma spustila leva prednja guma. Ker vozila ni več obvladal, ga je zaneslo desno, na travnik, kjer se je prevrnil na streho in nazaj na kolesa. Če zaradi prevračanja Janeza ni začela boleti glava, ga je prav gotovo zaradi 400.000 dinarjev težke materialne škode.

19. 3. je doživela veliko presenečenje Mojca K. iz Sel. Mimogrede, tudi prometna nezgoda, ki jo je povzročila, ni bila dosti lažja. Ko se je iz Kamnika peljala domov, jo je na Vrhpolju, v bližini hišne št. 272 v blagem levem ovinku zaneslo. Na žalost ni ostalo le pri zanašanju, saj je na mostu čez Nevljico zadela ograjo, jo prebila in »pikirala« v strugo. Sreča v nesreči, saj se ni telesno poškodovala.

Kazniva dejanja – 20

Bilo jih je precej, mnoga zaradi alkoholnih kapljic zelo drzna. Začela se je pač pomlad in začelo nas je »razganjati.« Kdaj se bo položaj umiril, pa nam bodo sporočili naši vrli vremenarji, ki nam tako nezmotljivo napovedujejo vreme!?

3. 3. je patrola v jutranjih urah zaustavila vozilo v Godiču. Redna kontrola pač, ki pa se je kmalu zaostrila, saj sta se Jože D. in Stanislav Z., oba iz Godiča in oba pod učinkom alkohola, uprla miličnikom z nogami in rokami. Le-ti so fanta kljub lažjim poškodbam obvladali in pripeljali na postajo.

Jožeta so zaradi kaznivega dejanja, preprečitve uradnega dejanja uradni osebi, kazensko ovadili, Stanislava pa preskusili z alkotestom, potem pa ga prepustili kamniškemu sodniku za prekrške. To »pogumno,« a nespametno dejanje bo fanta stalo precej živcev in denarja . . .

13. 3. pa se je pred petkom želel obvarovati Šefir R., saj je s seboj na delovno mesto prinesel večji nož. Kot kaže, pa to ni bilo najboljše zaščitno sredstvo, saj so ga kmalu poiskali miličniki in mu nož zasegli. Šafirju to »ni šlo v račun« in je začel ovirati ostale delavce. Da jih njegova navzočnost le ne bi preveč razburila, so ga raje odstranili iz delovnih prostorov.

22. 3. je sredi noči na Postajo milice prišel Anton G. iz Slovenj Gradca, da bi se tam prijavil. Zaradi poskusa vloma v samopostrežno trgovino ga je namreč zapekla vest. Pohvalili so ga (ali pa tudi ne) zaradi samokritičnosti, potem pa si skupaj z njim ogledali kraj nesojenega vloma v Šmarci. Ugotovili so, da je Anton res poskušal priti v trgovino in to skozi skladišče. Ker je poškodoval vrata in mrežo na skladišču, so ga prijavili.

Javni red in mir – 16

Ker se je zunanja temperatura že v macu precej dvignila, so se vinski bratci začeli pretepati tudi zunaj svojih kraljestev, se pravi – gostiln. Še vseeno pa smo zasledili nespodobno obnašanje v hotelu Malograski dvor, v Planinki, Pri nebeškem očetu, pri Marjanci, v kavarni Veronika in v disku Encijan. Saj, saj, stari znanci, stare navade.

7. 3. je kar telefonsko skritizíral vaško mladino Miha m. iz Most. Menda niso mogli spati in so vsakodnevno prirejali zabave, v nočnem času seveda. Te zabave so nekatere vaščane zelo motile, saj so bile prehrupne, pa tudi glasba jih je motila. Miličniki so hrupneže seveda opozorili. Kje naj se torej zabavajo mladi? Podzemna zaklonišča iz železobetona bi bila kar ustrezna, kajne?

14. 3. je Sadrija A. iz Kamnika prijavil pretep. V gostilni Pri nebeškem očetu sta se namreč brez vidnega razloga stepla brata Džafer in Sabahet L. Miličnik, ki ju je odšel mirit, svojega dela ni opravil, saj sta se prijazna bratca že prej taktično umaknila. Pa ne daleč, le do naslednje gostilne. Pri Marjanci sta prav kmalu spet uporabila pesti. Za spremembo sta tokrat natepla Sadrijo A. Miličniki so še bolj pohiteli, a spet zaman. Turneja pa se je nadaljevala. Naslednji telefonski klic je »može v plavem« poklical v Veroniko. Pred njo sta se namreč neločljiva in kar »luštno zadeta« brata spet pretepala. Napadla sta Saljo in Muhota F., ki sta se morala braniti. Skoraj »nadzvočno« hitro izpeljana akcija je končno dala rezultate. Brata, ki sta od utrujenosti in popitega alkohola izgubila svojo hitrost, se tokrat nista umaknila. Zajeli so ju oddali v prostore za pridržanje in prijavili.

20. 3. so se pozno ponoči stepli fantje pred diskoteko Encijan v Zagorici. Borisa iz Godiča, Bojana iz Kršiša in Marjana iz Kamnika so ločili iz »bratskega objema« in jih prijavili.

27. 3. je po telefonu prosila za pomoč Brigita S., lastnica diskoteke Encijan. Miličnika sta nemudoma odšla pomagat njej in mirnim gostom, ki jih je razburjal vinjeni Janez D. iz Okroglega. Iz lokala so ga prestavili ven, kjer pa je kasneje napravil še več škode. Z avtomobilom je »plesal« po dvorišču in iskal pot domov. Še preden jo je našel, se je zaletel in izzval uvedbo postopka.

Najditelji – najdeno

Avgust Hribar – klobuk, Janez Balantič – denarnico z os. dokumenti, Magnolija Potočnik – denarnico z dokumenti, Franc Pirc – moško uro, Franc Galjot – denarnico z večjo vsoto dinarjev in deviz, Jana Vrabec – bankovec za 5000 dinarjev, Alojz Gole – denarnico z dokumenti in denarjem, Husnija Boltić – vozniško dovoljenje in Franc Bernik – denarnico.

MATIC ROMŠAK

UTOK

UTOK Tovarna usnja Kamnik, OZD Usnjarna

razpisuje

14 štipendij – usnjar (IV. stopnja)

Izobraževalni program izvaja Srednja kovinarska usnjarska šola v Domžalah.
Zaradi deficitarnosti poklica vam nudimo povišano štipendijo in zagotovljeno delovno mesto po končanem šolanju.

Kandidati se lahko pripravijo na naslov Tovarna usnja UTOK Kamnik, Usnjarska 8, 61240 Kamnik.

Pišejo nam tudi vojaki

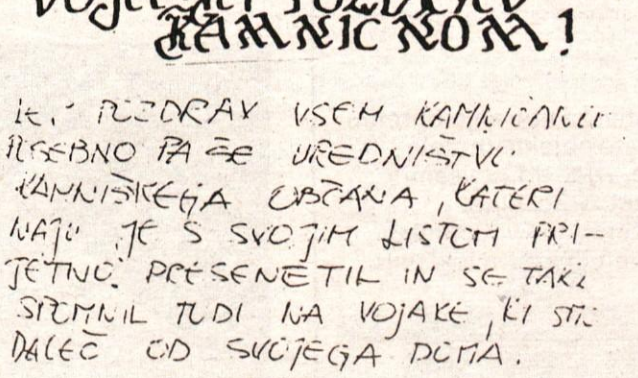

Posebno zahvalo izrekava OO ZSMS Kamnik, ki je s to akcijo najbrž razveselil prav vse vojake in ne samo naju. Tu v vojski preberemo Kamniškega občana prav vsi Slovenci, saj slovenske literature ni dovolj. Pohvala velja tudi uredništvu, ki vedno sestavi zanimive prispevke, primerne prav za vse generacije. Našega »občana« bereva že od malih nog, zato naju je ponovno srečanje z njim še bolj povezalo s prelepim kamniškim kotičkom. Uredništvu in OO ZSMS Kamnik želiva vse najboljše in veliko delovnih uspehov, hkrati pa pozdravljava vse vojake, ki so odšli v vojsko 18. septembra 1986 in jim želiva, da bi jim dnevi v vojaški suknji čim hitreje minili.

JANEZ KOSIRNIK
IN ZORAN SODNIK
Štip

Najprej vas vse skupaj lepo pozdravljam in se vam zahvaljujem za Kamniškega občana, ki sem ga bil zelo vesel in vas prosim, da mi pošljete vsako številko. List rad prebiram že od otroških let, saj je v njem dosti zanimivih stvari, še raje ga zdaj, ko sem v vojski, da vidim, kaj se dogaja doma. Pozdravljam tudi vse bralce Kamniškega občana.

STANE OSOLNIK
DELNICE

Praznik dela vam čestitajo

izdeluje:
- **frotir brisače**
- **frotir plašče**
- **modne kravate**
- **rute**

Rudnik kaolina in kalcita Kamnik

Gospodarska banka Ljubljana

Ljubljanska banka
Gospodarska banka Ljubljana
POSLOVNA ENOTA KAMNIK
vam v svojih enotah v Kamniku – Titov trg in Bakovnik – opravi vse bančne storitve zaupno in zanesljivo.

ABC POMURKA
DO MESO KAMNIK-DOMŽALE
Kamnik, Usnjarska 1

ETA
MERCATOR
ETA Živilska industrija Kamnik, p. o.

Gozdno gospodarstvo Ljubljana
OBRAT KAMNIK

ZARJA

Montažno podjetje Kamnik, Molkova pot 5
– inštalacije, elektronika, konstrukcije, storitve
Priporočamo naše storitve in proizvode:
- eklektro inštalacije
- vodovodne inštalacije
- klimatizacijske inštalacije in naprave
- elektronske signalovarnostne naprave
- kovinske konstrukcije
- pleskarska in steklarska opravila

Lončarsko podjetje Komenda

Občanom priporočamo nakup naših izdelkov

IDEJA

Kamnik, Ljubljanska 6
Proizvaja vse vrste tekstilij za notranjo opremo prostorov. Opremlja javne objekte (hotele, poslovne prostore, šole, vrtce itd.) z vsemi vrstami tekstilij. V svojem svetovalno-prodajnem studiu in inženiringu v Kamniku, Kidričeva 35 prodaja, svetuje in šiva tekstilije za posameznike.

Kmetijska zadruga Emona Domžale
ZADRUŽNA ENOTA KAMNIK
čestita vsem kmetovalcem, kooperantom in delovnim ljudem

FRUCTAL

Živilska industrija FRUCTAL,
TOZD ALKO LJUBLJANA,
Frankopanska 9
OBRAT ZA PREDELAVO SADJA NA DUPLICI

DO Gostinsko podjetje
PLANINKA, p. o.,
Kamnik, Titov trg 4
s svojimi obrati:
HOTEL MALOGRAJSKI DVOR,
RESTAVRACIJA PLANINKA IN KAVARNA VERONIKA
Cenjenim gostom priporočamo naše storitve

EDITA
Kozmetika, pedikura in frizerski salon
»EDITA«
Kamnik, Japljeva 4
Cenjene stranke obveščamo, da je kozmetični in frizerski salon odprt od ponedeljka do petka od 6. do 20. ure in v soboto od 6. do 12. ure.
Priporočamo obisk našega salona

Cvetličarna
JANEZ HAJDIČ, Kidričeva 64, Kamnik
tel. 831-112
Na zalogi imamo lončnice, sadike raznih vrst, rezano cvetje itd. Priporočamo se za obisk.

Servis avtogum in avtopralnica
SITAR JANEZ IN BARBARA
Kamnik, Fužine 5
Občanom priporočamo naše storitve

---

40 LET alprem

SREČO IN SLAVKA KRMAVNAR
Sadjarjeva 3, Komenda
Finomehanika, orodjarstvo, livarstvo, izdelovanje drobnih kovinskih predmetov

---

STOL industrija pohištva kamnik

Zibelka slovenske lesne industrije

Elektroelement Izlake
TOZD SVIT KAMNIK

DONIT

Kemična industrija »Donit«
TOZD TRIVAL Kamnik
in
TOZD KEMOSTIK Kamnik

TITAN kamnik

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna
n. sol. o. Kamnik
proizvaja:
- fitinge – črne in pocinkane
- ventile za enocevni sistem centralnega ogrevanja
- električne stroje za prehrambeno industrijo (mesoreznice in kavne mline)
- vlitke iz temper litine
- navadne in cilindrične ključavnice
- navadne in cilindrične obešanke
- smučarske vezi Tyrollia in druge proizvode

za široko potrošnjo.
Cenjenim potrošnikom priporočamo naše kvalitetne izdelke

Utok, tovarna usnja Kamnik
Priporočamo naše kvalitetne izdelke

---

tovarna pogrebne opreme
MENINA

Menina, tovarna pogrebne opreme Šmarca, Kamnik

ABC POMURKA Trgovsko podjetje
KOČNA KAMNIK

SGP GRADBINEC KRANJ
TOZD GRADBENA OPERATIVA
KAMNIK

---

sgp graditelj

Maistrova 1
se priporoča za naročila vseh gradbenih del

Samostojni obrtniki združeni v
OBRTNO ZDRUŽENJE KAMNIK

Živilski kombinat ŽITO Ljubljana

OBRAT »VESNA« V KAMNIKU
priporoča svoje kvalitetne izdelke

KOMUNALNO PODJETJE KAMNIK

● *Pogovor s predsednikom Obrtnega združenja Kamnik*

Problematika drobnega gospodarstva je večplastna

Vsestranski in dinamičen razvoj drobnega gospodarstva pri nas ni kratkotrajna potreba ampak trajna usmeritev in sestavni del vsega prihodnjega razvoja naše družbe. Morda so nam tudi težave, s katerimi se sedaj spopadamo, pomagale, da smo se otresli nekaterih dogem in enostranskega gledanja na obrtnike, kar je tudi zaviralo razvoj drobnega gospodarstva, še posebej v zasebnem sektorju.

V Kamniku si nosilci razvoja drobnega gospodarstva tako s stimulativno davčno politiko, kreditno, kadrovsko in politiko cen ter žagotovitvijo sredstev in prostora, kjer naj bi se obrt intenzivneje razvijala, prizadevajo za kar najhitrejši razvoj obrti v Kamniku. Tako vsaj piše v resolucijah, srednjeročnih planih in še kje. Tudi lanska okrogla miza, ki jo je občinska konferenca socialistične zveze pripravila v sodelovanju z Obrtnim združenjem, je bila osredotočena na čimintenzivnejše vključevanje drobnega gospodarstva v naš gospodarski razvoj in strukturo kamniškega gospodarstva. Okrogla miza je vsekakor dosegla svoj namen, predstavniki drobnega gospodarstva so opozorili na najbolj pereče probleme. Vendar pa je razmik med političnim zavzemanjem za razvoj drobnega gospodarstva in njegovim dejanskim stopicanjem na mestu do neke mere še vedno značilen za našo družbo. Zato smo na pogovor povabili predsednika obrtnega združenja v Kamniku, Sreča Krmavnarja, da bi osvetlil nekatere probleme in morda spodbudil konkretne ukrepe družbenopolitične skupnosti, da po svojih močeh pripomore k dejanskemu razvoju obrti v Kamniku.

V Kamniku primanjkuje obrtnikov, ki bi se ukvarjal s storitvenimi dejavnostmi. Kje je po vašem vzrok?

»Vzrokov je v vsakem primeru več. Izučenih čevljarjev, šivilj, elektromehanikov, tapetnikov... že dolgo primanjkuje, med drugim tudi zato, ker je usmerjeno izobraževanje neustrezno za vzgojo teh kadrov. Učenci imajo danes vse premalo praktičnega pouka in so za svoj poklic premalo strokovno podkovani. Zveza obrtnih združenj Slovenije je pred kratkim organizirala strokovno ekskurzijo v München, kjer smo si predsedniki obrtnih združenj na tamkajšnjem sejmu obrti lahko ogledali poklicno šolo za vzgojo različnih, strokovno podkovanih poklicev. Šola sama pa ima približno take učne programe, kot jih je imela tista, ki sem jo sam v Kranju obiskoval pred tridesetimi leti. Kaj hočem reči – to, da ni vse slabo, kar je staro, tradicionalno in ne vse pravilno in napredno, kar še imenuje »usmerjeno«. Drug vzrok za to, da ni zanimanja obrtnikov za storitvene dejavnosti pa je pomanjkanje poslovnih prostorov. Za lokale, ki jih imajo v lasti zasebniki, pa je treba plačevati izredno visoke najemnine. Obrtniki niso prav nič zaščiteni pred izsiljevanjem lastnikov, ki jim nenehno povišujejo najemnino. Če občina podpira to tako imenovano deficitarno obrt, naj tudi na nek način zaščiti obrtnike pred lastniki lokalov. Vsak, ki dela v storitveni dejavnosti, si prizadeva, da bi čimprej prešel na proizvodno, ki je donosnejša. Cene posameznih storitev so še vedno prenizke, da bi se obrtniku izplačalo.«

Pogovor s predsednikom obrtnega združenja je prešel tudi na še živo pojmovanje obrtnika kot nebodigatreba, kot ostanek gnilega kapitalizma, ki živi na račun izkoriščanja tuje (kaj pa svoje?!) delovne sile in na račun družbe, ki mu vse to dopušča, skratka živi kot mali bog. Ni prav, da obrtnika obravnavajo kot občana, ne pa kot gospodarski subjekt. Treba je ločiti sredstva obrtnika, ki so namenjena za opravljanje gospodarske dejavnosti, od sredstev, namenjenih osebni rabi. Če bomo namreč še naprej ves njegov dohodek jemali kot sredstva za osebno rabo in mu ne bomo priznavali sredstev za reprodukcijo, gotovo ne bo več vlagal v razvoj.

Na kakšen način bi občina lahko konkretno pomagala obrtnikom?

»Ne le s stimulativno davčno politiko, olajšavami, primernimi obrtnimi conami, ugodnimi bančnimi krediti za razvoj inovacij... tudi konkretna ustanovitev sklada za razvoj drobnega gospodarstva v občini bi bila nujna.«

– Kakšna pa je povezanost obrti in združenega dela v Kamniku?

»Ni še prav dobro zaživela. Organizacije združenega dela se še vse preveč zanašajo na zunanje proizvajalce in na uvoz, namesto da bi navezali stik z domačim obrtnikom. Problem je tudi v tem, da se ponekod še vedno bojijo sodelovati z obrtnikom neposredno, ampak le prek temeljnih organizacij kooperantov. O kooperacijah pa le toliko. Kamniški obrtniki, pa tudi nekaj jih je iz drugih občin, smo povezani v Končnimi kooperaciji. Ta povezanost je za nas obrtnike dobra v toliko, ker prek Kočne nabavimo material brez prometnega davka. Končni pa potem prodajamo končne izdelke. Material, ki ga pri Kočni dobimo v predelavo, je tudi za dva meseca brez obresti. Kooperacija sicer daje nekatere ugodnosti, vendar je še vedno preveč posredniška in premalo proizvodna povezava združenega dela in obrtnikov. Delovne organizacije bi na primer za obrtnika lahko priskrbele tudi repromaterial, ki ga mora obrtnik z nelegalno pridobljenimi devizami uvažati. Povsem nesmiselno je tudi omejevanje uvoza za tisto opremo, ki je v Jugoslaviji nihče ne izdeluje. Vrednostno omejevanje uvoza opreme in repromaterialov močno ovira uvajanje sodobnih tehnoloških procesov, ki so nujni za doseganje visokokakovostne proizvodnje. Gledano posredno je s tem omejena tudi kakovostna raven prozvodnje delovnih organizacij, katerih kooperantiso obrtniki.«

Inovativnost je v naši družbi čedalje bolj cislana vrednota. Za obrtnike je znano, da so pri svojem delu ustvarjalni (ker to morajo biti!). Kako pa potem uveljavljate svoje izboljšave in inovacije?

»Izum ali inovacijo obrtnik patentira v Ljubljani pri »Novumu«, ta patent lahko proda drugemu in pri izdelkih potem dobiva 15 odstotkov od cene vsakega izdelka. To se mu namreč najbolj izplača. Bolj enostavno bi seveda bilo, če bi izdelke, ki jih je sam »pogruntal«, tudi izdeloval. Vendar se mu to ne izplača, ker potem od tega izuma ne bo nič imel. Sam sebi namreč ne more dajati tistih 15 odstotkov. Veljalo pa bi razmisliti, da bi obrtniku, ki izdeluje izdelke po svojem izumu, določen odstotek od cene šteli v stroške. In ko že govorim o inovacijah pri obrtnikih, še to – tudi tu, oziroma predvsem tu je čutiti zelo pomanjkljivo razvit informacijski sistem. Obrtniki ne vedo drug za drugega, kaj kdo dela, delovne organizacije ne poznajo njihovih izdelkov... Da je informatika v drobnem gospodarstvu zelo izostala, dokazuje tudi dejstvo, da se nemalokrat zgodi, da naše združeno delo uvaža določene izdelke, za katere se kasneje izkaže, da jih izdeluje domač obrtnik.«

– Poseben problem je tudi pokrivanje rizikov za boleznine in nesreče pri delu. Kaj bi se dalo narediti na tem področju?

»Treba je upoštevati majhnost obratovalnice kot rizične enote in zmanjšati obremenitev obrtnika s 45 na največ pet dni. Obrtnik za poškodovanega delavca plača vse – od operacije do zdravil. To pa je za marsikoga »težak« zalogaj. Zato kamniški obrtniki razmišljamo, da bi v te namene ustanovili poseben rizični sklad, kjer bi zbirali sredstva za te namene.«

– Izvršni svet in tudi skupščina v spomladanskem obdobju navadno obravnavata poročilo o izvajanju dolgoročnega razvoja drobnega gospodarstva.

»O raznoraznih analizah, ki jih pripravljajo na občini samo tole – na Komiteju za družbenoekonomski razvoj sem jim že povedal, da bi bilo za vse bolj zanimivo, da bi te analize tudi nekaj povedale, ne le, da na splošno ponavljajo ustaljene fraze. Pregled naj bi bil bolj statističen, na primer, koliko je v občini obrtnikov začetnikov, koliko jih je v preteklem letu vlagalo v razvoj, koliko jih je kaj »izumilo«, komu so dali olajšave in zakaj, po kakšnem ključu dajejo davčne olajšave obrtnikom, ki izvažajo ali s svojimi izdelki nadomeščajo uvoz.«

– Ko se pogovarjamo z obrtnikom navadno tarna, koliko mu pobere »občina«.

»Ni čisto tako, vendar pa so v zadnjem času največji problem dajatve za sise (zdravstvo, socialo, invalidsko in pokojninsko zavarovanje). Uvedena je namreč lestvica, po kateri obračunavajo prispevke glede na čisti dohodek iz preteklega leta. Veliki obrtniki zato plačujejo zelo velike dajatve, vendar je še večji problem za manjše obrtnike, ki zaradi majhnega prometa tudi te zelo težko plačujejo.«

– Zaradi količine zbranega denarja po raznih samoupravnih sporazumih o združevanju sredstev za povezovalnico, zdravstveni dom, . . . obrtnike lahko imenujemo tretja najmočnejša delovna organizacija v Kamniku.

»To bi morali večkrat poudariti! Ne pa, da nas le oštevajo na sestankih, če obveznosti ne plačujemo pravočasno. Vprašanje je, koliko delavcev bi plačalo za povezovalnico, če bi denar morali s položnico nakazati na naslovnika, tako kot smo to morali mi?! Drugače je, če denar nakaže delovna organizacija, torej delavcu odtegne denar, ki ga nikoli ni imel v rokah, malo drugače pa, ko obrtnik plačuje iz lastnega žepa.«

– Glas obrtnikov je v zadnjem času mnogo bolj slišati, morda tudi zaradi samoupravne in družbenopolitične organiziranosti obrtništva v obrtnem združenju, na ravni občinske in republiške skupščine in v okviru sekcije za drobno gospodarstvo pri občinski konferenci SZDL.

»Res je, da smo organizirani močnejši. Vendar moram kar povedati, da je dandanes že kar težko najti člane našega stanovskega združenja, ki bi bili pripravljeni v njem tudi aktivno družbenopolitično delovati. Skupščin obrtnega združenja se udeležuje le peščica stalnih aktivistov. Vendar pa imamo zelo aktivno delegacijo obrtnikov, ki se udeležuje sej zbora združenega dela. Tudi pripombe na posmezne točke dnevnega reda dajemo redno, le da naš glas ni vedno najbolj učinkovit, prevečkrat še naleti na gluha ušesa.«

ROMANA GRČAR

Jamski hrošč imenovan po Kamniku

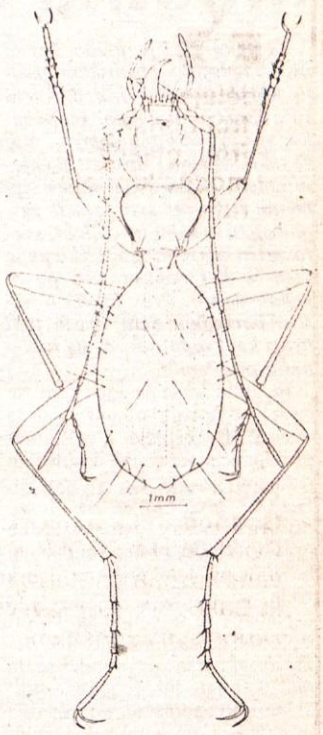

Že nekako pred dvema letoma sem se prvič oglasil v Kamniškem občanu. Takrat sem poročal o raziskovalnih uspehih kamniških jamarjev, s katerimi uspešno sodelujem že vrsto let. Vzporedno z raziskavami jam, so kamniški jamarji raziskovali tudi specifično jamsko živalstvo, predvsem jamske hrošče. Rezultati teh raziskav so bili med drugimi tudi številne na novo odkrite vrste jamskih hroščev, ki jih svetovna znanost še ni poznala. Slepa jamska favna je naša slovenska znamenitost in ravno po tem je Slovenija znana daleč po svetu. Med te živali spadajo tudi jamski hrošči, in tako smo skupaj s kamniškimi jamarji leta 1982, v avgustu, v Kamniški jami odkrili novo, zelo zanimivo vrsto jamskega hrošča iz rodu Aphaenopidius. Ta rod hroščev je bil do takrat znan le iz okoliških hribov Mozirja, iz Črete in Dobrovelj. V centralnem masivu Kamniško-Savinjskih Alp pa ni bil znan. Zato sem takrat sklenil, da bom to novo vrsto »krstil« po mestu Kamnik in se sedaj strokovno imenuje Aphaenpoidius kamnikensis Drovenik 1987 (kamnik – ensis); tako bo ponesla ime mesta Kamnik po vsem svetu med znanstvenike in tudi amaterske zbiralce hroščev. Kot sem že omenil, živi ta vrsta izključno le v Kamniški jami in to le v zadnjem delu te novo odkrite jame. Hrošč meri 12 mm in je že pravi velikan med jamskimi hrošči. Je svetlorjave barve in slep, kar je sploh značilnost za vse jamske hrošče. Opis nove vrste, ki nosi ime po mestu Kamnik, je po mednarodnih pravilih narejen v nemškem jeziku in je objavljen v strokovnem entomološkem časopisu (entomologija je veda, ki proučuje žuželke) Entomologische Zeitschrift, ki izhaja v Essnu v Nemčiji. Tako imamo lahko tega jamskega kamniškega hrošča za naravoslovno znamenitost kamniške okolice. Opis te vrste je izšel letos v marcu in tako je ime te nove vrste postalo mednarodno veljavno. Ker imam iz kamniške okolice še nekaj novo odkritih jamskih vrst in podvrst hroščev, upam da bom že za konec tega leta pripravil opis še ene nove vrste iz Kamniške jame.

DR. BOŽO DROVENIK

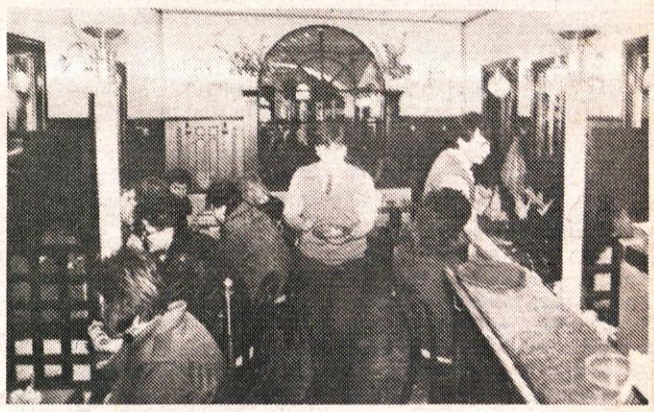

Slaščice iz pravljice

Odlok o zaščiti starega mestnega jedra je pri številnih Kamničanih spet vzbudil željo, da ga že končno spremenimo v kulturni in zgodovinski spomenik. Pogoji za to vsekakor so, saj so se razmere v zadnjih mesecih, ko je prepovedan avtomobilski promet, precej izboljšale. Ni več nenehnih tresljajev, niti toliko škodljivih plinov, ki starim hišam niso ravno koristili. Prav zato so investicije, ki jih nekatere delovne organizacije in zasebniki vlagajo v prenovo zgradb, smiselne in dobrodošle. Eden od zasebnikov, ki mu ni vseeno, v kakšni luči se Kamnik predstavlja turistom, je tudi Azbi Sulejmani, lastnik slaščičarne Šutna. Že lani se je podjetni Azbi odločil, da bo eden prvih, ki bo dal svoj prispevek k olepšavi mestnega jedra. Še posebej zato, ker mu je svoje soglasje za prenovo lokala dala občina Kamnik, Ljubljanska banka pa ugodno posojilo.

Letos spomladi, ko je lokal spet odprl, se nam je ponudila presenetljiva slika. Star, dotrajan prostor je izginil, na njegovem mestu pa se je in se še bohoti nova, izredno okusno opremljena slaščičarna, katere se ne bi sramovalo nobeno turistično mesto. Del zaslug zanjo gre tudi arhitektu Bojanu Šleglu, ki je načrte izrisal tako, da zgradba ni zgubila svoje prvotne podobe. Za sloves slaščičarne pa skrbe zaposleni, ki vedno znajo ponuditi pravo slaščico iz obogatne ponudbe. Če jim čas dopušča, jo tudi aranžirajo, kar doslej po slaščičarnah ni bila ravno praksa. Sicer pa, prepričajte se sami!

MATIC ROMŠAK

● SLAŠČIČARNA ŠUTNA, Kidričeva 2 nudi ob nedeljah in praznikih, od 12. do 18. ure dostavo slaščic in sladoleda na dom.
tel. 061-832-218

Praznovale so ustvarjalno

Krajevna skupnost, OO ZSMS in OO ZSS Arboretum iz Volčjega potoka so letos pripravili praznovanje 8. marca drugače, kot je bila tradicija do sedaj. Praznovanje in že samo vabilo na praznovanje letošnjega DNEVA ŽENA v naši KS, mi bo zaradi svoje drugačnosti in prisrčnosti še dolgo ostalo v spominu. Zaradi prikupne vsebine vabilo ob 8. marcu v celoti objavljam:

> Arboretum v Volčjem potoku bo letos dan žena – 8. marec posvetil zdravilnim zeliščem. Vse kar je potrebno vedeti o zdravilnih zeliščih bo na svojem predavanju zaokrožil vrhunski strokovnjak dr. Tone Wagner iz Žalca. Praznovanje bo požlahtnila razstava Cvetja slikarke Bernarde Zajec.
>
> Otvoritev razstave in predavanje bosta 6. marca 1987 ob 18. uri v prodajnem centru arboretuma. Tu boste lahko kupili tudi seme zelišč, čaje in različne izdelke.
>
> Praznujte ustvarjalno, Volčji potok vas pričakuje! (žene vabljene na zakusko)

Vabilo je bilo učinkovito, saj je bila udeležba nadpovprečna. Prisotni so z navdušenjem spremljali kulturni program: igranje na citre, recitatorke in ritmična skupina deklet iz O. Š. Radomeljske čete-Preserje.

Strokovnjak, dr. Tone Wagner, je navzoče pritegnil z zanimivim predavanjem o zdravilnih zeliščih, ki ga je popestril z diapozitivi.

Po predavanju so si obiskovalci lahko ogledali likovno razstavo samostojne kulturne delavke iz Trzina, slikarke Bernarde Hren-Zajec. Razstavljene slike so kot žive izzivale občudovalce, da bi se jih dotaknili. Posebno ena slika je bila tako čudovito bleščeča v pomladnem vetru, zibajoča ob potoku, najlepša med kalužnicami. Prav tako nepozaben je vsak metuljček zase, v svojih mavričnih barvah neponovljiv. Iz krošnje poleti osamljen list in si odene jesenski plašč. Narava je vsakega od teh detajlov ponudila slikarki in tako nam jih predstavlja v nevsakdanji tehniki z zračnim čopičem – ameriški retuši. Bernarda Hren-Zajec barve nanaša v nekakšne skupke, tako da nastane svojstvena, skorajda bi lahko rekli »pointilistična faktura«, ki deluje vizuelno izredno efektno in dinamično.

Kulturni program, predavanje o zdravilnih zeliščih, likovna razstava z osrednjim motivom cvetja, so se stapljali, umirjali in sproščali v biserih našega parka Arboretuma.

Priznanje za samo organizacijo omenjene kulturne prireditve in likovne razstave gre tovarišici Marici Dolenc, poslovodkinji Prodajnega centra Arboretum. Zaključek večera so žene sproščeno preživele ob pripravljeni zakuski. Menile so, da je bilo letošnje praznovanje 8. marca resnično dobro pripravljeno in obarvano s toplino in ljubeznijo, ki jo vse bolj pogrešajo.

V. K.

Popravek

V prejšnji, 7. številki Kamniškega občana je v članku z naslovom »Delegati niso sprejeli odloka o razlastitvi« prišlo do neljube napake. V stavku: Nova cena kvadratnega metra je okrog 500.000 dinarjev, skoraj desetkrat več kot prej — sta se pri ceni kvadratnega metra zemlje vrinili dve ničli, saj je okvirna cena kvadratnega metra zemljišča od štiri do šest tisoč dinarjev. Za neljubo napako se bralcem opravičujemo.

Uredništvo

V počastitev dneva OF in delavskega praznika prirejamo v torek, 28. aprila, ob 19.30 v Kulturnem domu na Duplici večer lepih pesmi pod naslovom Vem za mladenko. Nastopajo znani operni umetniki: Sonja Hočevar, Rajko Koritnik, Ladko Korošec in Milan Stante.

Vabi vas Delavsko prosvetno društvo Svoboda Duplica.

Mednarodni dan invalidov in letna skupščina društva

Že nekaj časa je minilo, kar se nismo oglasili v občinskem glasilu. Morda bo kdo mislil, da v tem času društvo ni delalo. Pa ni tako, ves čas smo bili delavni; a je že tako, da smo v društvu navajeni delati, pripravljeni smo nesebično žrtvovati svoj prosti čas, pomagati drugim invalidom, svetovati in še vse drugo, težko pa je sesti in kaj napisati. To pa ni vedno dobro. Prav je, da o našem humanem delu včasih tudi drugi kaj zvedo, seveda pa tudi o naših problemih.

Invalidi, ki so še zaposleni, se v svojih delovnih organizacijah še vsak dan srečujejo z neštetimi problemi in težavami, ki jih tam rešujejo včasih vse prepočasi. Res so premestitve na drugo ustrezno mesto, vem iz lastne prakse, včasih težke, vendar naj bo tudi pri tem prisotna dobra volja.

Nadalje se še vedno zatika pri izplačilih za nadomestilo in še nekaj drugih težav je. Vendar se da marsikaj narediti, če je pri tistih, ki so za to zadolženi, dobra volja in pa misel, da je marsikateri invalid pred invalidnostjo prispeval k uspehu tovarne. Zato tudi invalid pričakuje, da se z njim ravna tako, kakor zasluži, saj navsezadnje ne prosi miloščine, ampak samo svoje pravice, razumevanje in ne nazadnje včasih kakšno lepo besedo. Tudi ta včasih mnogo, mnogo pomeni.

Upokojeni invalidi in invalidi, ki zaradi narave svoje invalidnosti morajo živeti v domovih upokojencev, imajo zopet druge probleme. Predvsem so to nizke invalidnine, tako da je dostikrat vprašljiv življenjski standard. Mnogi še nimajo zadovoljivo rešeno stanovanjsko vprašanje; kdo se pri načrtovanju spomni invalida, kako bo prišel z vozičkom v stanovanje. Včasih ni potrebno veliko, da osrečimo invalide, morda samo obisk, topel stisk roke, že je tukaj veselje in pa zavest, da le niso sami v svojih težavah in tegobah.

Vsi skupaj, pa ne samo naše društvo, bi se morali boriti proti nadaljnjemu padanju življenjske ravni naših invalidov. Število invalidov v naši republiki ni tako majhno, več kot 65.000 jih je. Prav iz tega razloga naj bi bilo težišče našega dela na socialnem področju, saj so tu tudi največje potrebe. Toda pri tem našem delu bi potrebovali več sredstev, čeravno društvo namenja za to vsa razpoložljiva sredstva. Ko obiskujemo bolne člane in pa tiste, ki so vezani na posteljo, vidimo, koliko je še članov, ki bi bili potrebni naše pomoči. Vsi vemo, kakšno je gospodarsko stanje, pestijo nas dolgovi v tujini, inflacija, neugodna so gospodarska gibanja v svetu, OZD se borijo s težavami, težko in drago nabavljajo surovine, ubadajo se z izvozom; pa vendar bi se moral kje še najti kakšen dinar, da bi lahko pomagal ljudem, ki so te pomoči potrebni.

Konec marca smo se člani zbrali v mali dvorani kina Dom v Kamniku, da bi proslavili mednarodni dan invalidov, na letni skupščini pa pregledali naše delo. Najprej je nastopil pevski zbor Titan s slovensko himno. Nato je imel član izvršnega odbora Ciril Merčun krajši govor o pomenu tega praznika. Nastop je nadaljeval pevski zbor, ki je občuteno zapel sedem narodnih pesmi, za kar je bil nagrajen z burnim aplavzom. Sledile so recitacije članov društva slepih in slabovidnih Karel Jeraj iz Ljubljane. Gojenka ZUIM iz Kamnika je recitirala pesem Ljubice Jančar »Bolest«. Člani folklorne skupine Kamniška Bistrica so s svojim nastopom res lepo zaključili proslavo. Vsem nastopajočim, naša iskrena hvala.

Na letni skupščini društva je predsednik društva pozdravil navzoče invalide, posebej pa goste, predstavnika družbenopolitičnih oranizacij občine Kamnik Rudija Pfajferja, predsednika OO ZZB NOV Kamnik Janeza Prezlja, predsednika društva upokojencev Kamnik Staneta Simšiča in predstavnike društev invalidov iz sosednjih občin. Sledila so poročila in razprava, ki je še dodatno osvetlila delovanje društev v preteklem letu. Govorili so o socialni problematiki, o izletih in še marsičem. Dobre želje so izrekli tudi vsi navzoči gostje.

Predložen je bil tudi plan izletov in srečanj, kar je skupščina v celoti sprejela in sicer:

– v Avstrijo – četrtek, 14. 5. 1987
– v Avstrijo – sobota, 23. 5. 1987
– v Polzelo – Kumrovec – Stubiške toplice – petek, 19.6. 1987
– v Italijo – četrtek, 10. 9. 1987
– v Italijo – sobota, 19. 9. 1987
– na Štajersko – martinovanje – sobota, 14. 11. 1987 (en avtobus, skupaj z Društvom invalidov Domžale).
– v Beograd (če bo dovolj interesentov) – datum bo določen naknadno. Cene nam še niso znane, vendar predvidevamo okoli 3000 din. Vpisovanje se začne 20 dni pred izletom v pisarni društva do zasedbe avtobusa. Vse ostale informacije dobite v pisarni.

Za konec je bila še skromna zakuska. Člani društva so posedli, se pogovorili in drug drugemu potožili, kaj jih najbolj teži. Ko smo odhajali, smo si bili vsi edini: za nami je nekaj lepih uric, in nasvidenje v prihodnjem letu.

Naj izkoristim to priliko, da se iskreno zahvalim članom izvršnega odbora za nesebično pomoč, ki so jo izkazovali skozi vse leto, saj bi bilo delo društva brez njihove pomoči in odrekanja skoraj nemogoče. Nadalje naj naša zahvala velja delovnim organizacijam, sisom, krajevnim skupnostim, pa tudi ostalim, ki so nas pri našem delu finančno podprli in tako pripomogli k uspešnemu delu društva. Tisti, ki so se še posebej izkazali, zaslužijo, da jih še posebej omenimo. Naj velja naša zahvala DO »KIK« Kamnik, ki nam je brezplačno odstopila dvorano za našo skupščino in nas še finančno podprla. Naša zahvala velja še KS Duplica, ki nam je od vseh krajevnih skupnosti nakazala največ pomoči. Iskrena zahvala DO Stol, ki je bila lanskemu srečanju težkih invalidov Gorenjske regije v Kamniku pokrovitelj in za nakazano finančno pomoč ob tej priliki. Naj se na koncu zahvalim vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri delu našega društva.

Predsednik DI Kamnik
ANTON OSENAR

Brezova mama iz Gozda

Bilo je popoldne, ko smo se učenke novinarskega krožka odravile na obisk k starejši občanki v Gozd nad Črno – Ivanki Spruk, Brezovi mami. Medlo sonce se je kazalo izza oblakov, mi pa smo se z avtomobilom peljali mimo šole v Črni, mimo spomenika ubitim talcem ter mimo starih hiš, ki smo jih še posebej občudovali. Avto se je naposled ustavil, pot pa smo nadaljevali peš. Prispeli smo do hiše, ki jo z vseh strani obdaja gozd. Prvi nas je sprejel pes, ki je tekal po dvorišču. Ko smo stopili v hišo, nas je tudi gospodinja prijazno sprejela v zelo čedni in urejeni veliki kmečki izbi. Tako se je začel zanimiv pogovor o njenem življenju in zadrega je bila premagana ob prijaznem sprejemu in pravi kmečki pogostitvi.

Otroška leta so bila povsem drugačna kot naša. V šolo ni hodila, ker so jo v Gozdu zgradili šele, ko je ona imela že 14 let. Pisati in brati so se vsi naučili kar doma. Pač pa je morala doma krepko prijeti za delo, saj je bila družina zelo številna, sedem sester, šest bratov. V prostem času še sedaj rada bere časopise in knjige.

Ko je imela 24 let, se je poročila. To je bilo leta 1935. Poročila se je na »frej roke«, kar pomeni, da niti mož niti ona nista imela nobenega premoženja. Mož je začel delati v rudniku, tako da sta se lahko preživljala. Rodilo se jima je 18 otrok, od teh je danes živih še 13. Ob tako številni družini je bilo ogromno dela. Včasih so si ob večerih vzeli čas in zapeli. To je bilo njeno edino razvedrilo.

Govorili smo o davnih časih, iz katerih so nam mnoge stvari danes tuje in neverjetne. Na primer, kako skromno so se hranili,

oblačili, kako niso prišli do zdravnika, kako številne so bile družine (pri sosedovih kar 21 otrok). Brezova mama pravi, da smo mi danes preveč razvajena generacija in bi težko prenesli kakšno pomanjkanje in težke peizkušnje. Verjamemo ji. Občudujemo njen bistri um in poznavanje današnjega sveta, čeprav ni šla nikamor daleč od svojega hribovskega doma. Občudujemo, kaj človek v enem življenju lahko naredi in ustvari, saj sta kupila celo posestvo in hišo, ki še danes kaže nekdanji boljši videz pravega »kmečkega dvorca.«

Zlasti med vojno je bilo težko. Ker so sodelovali s partizani, so živeli v stalnem strahu pred Nemci. Nekoč so se za tri tedne umaknili v Poreber, ko pa so se vrnili, je bila hiša izropana. Dobri sosedje so jim pomagali in jim dali nekaj hrane. Preživeli so. Začeli so znova, saj so bili takrat še mladi.

Na žalost je mož že leta 1960 umrl, tako da je že 27 let vdova. Vse breme je padlo na njena ramena. Otroci so jo začeli drug za drugim zapuščati, ker so si ustvarili svoje družine. Samo eden mlajših še živi z njo. Ob sobotah in nedeljah pa jo radi obiščejo. Njihove družine niso tako številne, saj ima mama sedaj manj vnukov, kot je imela svojih otrok.

Čas z Ivanko Spruk se je zelo hitro iztekel. Ob slovesu pa smo ji zaželeli še mnogo zdravja in srečnih dni. Prijazno nas je povabila na obisk, kadarkoli bomo hodili mimo. V dolino do ljudi ne more in dolgčas in samota prevečkrat gostujeta.

Nina Veršnik,
Tanja Hrastovec,
Mateja Balantič
6.r. OŠ Toma Brejca

● Iz doma upokojencev

Zimski dogodki

Zima, dolga in huda, je že na začektu poskrbela, da smo bili tri tedne v karanteni, to je prepoved izhodov, le obiski so prihajali do hišnih vrat.

V decembru smo naselili nove prostore v prizidku, napolnili smo sobe na podaljšanih hodnikih povečanega Doma. Zdaj je naša hiša res velika.

Zadnje seje v letu, z bilancami o doseženem delu in poslovanju, so bile slovesne, tako seja Sveta Doma in seja Hišnega odbora, kjer rešujemo interne probleme, s pogostitvijo in razpoloženjem.

Ko so obiskovalci spet imeli dostop v Dom, smo mogli slediti tradicionalnemu prihodu mekinjskih krajanov, ki so imeli z ljubeznivim nastopom mladine prijetno srečanje. Prav tako nas je mogel obiskati dedek Mraz z darili ob praznični večerji, z glasbenim programom. Najprej je nastopila Glasbena šola iz Kamnika pod vodstvom tovarišice M. Španičeve, potem pa so nas razveseljevali člani ansambla Kamniški odmev, oziroma trio bratov Spurk.

Potem smo začeli naš vsakdanjik z urnikom, ki se ga trdno držimo, praznovanja pa ga poživljajo. Prešernov dan je ostal v sklopu delovne terapije oziroma bralne ure, ki je pomembna sestavina našega dneva, poleg telovadbe, ki se je zdaj še bolj specializirala, odkar imamo novo dvorano za fizioterapijo v pritličju novega prizidka.

V tej dvorani smo tudi že imeli nekaj prireditev, ker je za to res primerna. Februarja je bilo tu predavanje člana Turističnega društva Kamnik, Mitje Jesenovca, ki je bil tudi v odpravi na sedemtisočak Aconcaguo v Andih. V svojem predavanju »Gore pri nas in v svetu« nam je pokazal posnetke planinskih motivov, najprej iz domačih krajev in naših planin, nato pa še z Velebita, Bosne in Hercegovine, Črne gore, Makedonije, Boke Kotorske. V drugem delu predavanja nam je orisal vzpon skupine na Aconcaguo, ki je goro osvojila, o poti te odprave in o doživetjih pri tem.

Naša nova dvorana je zares zaživela, in v njej redno telovadimo oz. se razgibavamo. Prostor je velik (12 krat 12 metrov) s štirimi podpornimi stebri v sredini, in z rekviziti, ki so potrebni: kovinska švedska lestev, obremenilno kolo, telovadne blazine, lesena švedska lestev in škripčevje za razgibavanje, različne uteži za dviganje, aparat za obsevanje, hidravlična miza za razgibavanje, naprava za hojo za težje pokretne in še kaj.

Naj omenim še uspeh našega delovnega kolektiva: 9 ekip socialnih domov Gorenjske regije se je na Zimskih športnih igrah pomerilo v štirih disciplinah in naši delavci so dosegli ekipno 2. mesto. Poleg skupinske srebrne medalje so bile v posameznih disciplinah dosežene še tri zlate in ena srebrna.

Konec februarja smo imeli še eno lepo razvedrilo: nastop mešanega pevskega zbora Litostroj iz Ljubljane. Vodil ga je mladi dirigent Primož Cedilnik. Ubrano so nam zapeli vrsto lepih pesmi, kar nas je zares navdušilo. Predstavili so se nam ob svoji 10. obletnici obstoja.

Ne morem pa še mimo prekinitve dela v Domu upokojencev na predzadnji dan januarja v zadevi bivšega direktorja Janeza Pernuša. Na zadnjih sejah Sveta doma seznanjeni z vso situacijo preko delegatov, smo se pridružili kritiki stanja, ki bremeni naš Dom že več kot tri leta. Razumeli smo nezadovoljstvo delovnega kolektiva in bili smo pripravljeni s posebno peticijo opozoriti ustrezne organe na nujnost čimprejšnje razrešitve zadeve, saj nam ne more biti vseeno, kam gredo naša vložena sredstva in v kakšne namene.

M. LAVRIČ

Tudi pustovali smo v Domu

Vodstveni kader je tudi letos na pustni dan poskrbel za razvedrilo svojih oskrbovancev in priredil prijetno zabavo z maskami. Kar lepo število mask se je odzvalo vabilu. Prejeli so tudi nagrade in pohvale. Otroci naših uslužbencev so popestrili prireditev.

V glavnem smo bili vsi zadovoljni, saj je bil vsestransko dosežen cilj, da se ohrani star običaj – prihod pomladi, katere se veseli vse staro im mlado, pa tudi, da se po enolični zimi vnese več živahnosti v domsko življenje upokojencev. Bila je tudi dobra večerja, manjkali niso niti dobri flancati.

Kdor je mogel, je lahko zaplesal, saj nam je prišel prav pridno igrat ansambel »Kmaniški odmev«.

Proslava dneva žena

Tudi v Domu upokojencev smo, sicer skromno, a prijetno praznovali Dan žena.

Kar je najbolj razveseljivo, ves program so prijavili domači izvajalci. Člani mladinske organizacije so nastopili z recitacijo odlomkov naših umetnikov, od Aškerca do Kajuha. Izvedli so tudi našemu času primeren skeč – o ločitvi zakona.

Oskrbovanci pa so pod skrbnim vodstvom tov. Travnika, ki v takih primerih vedno pomaga, zapeli nekaj narodnih pesmi, pa tudi partizansko: Šivala je deklica zvezdo . . .

Ob koncu proslave so člani mladinske organizacije vsem ženam čestitali in jih obdarovali z lepo narisanimi cvetličnimi lončki z rožo in soncem – delo delovne terapije – ter podarili lectov srček in zraven napis: »Srce od srca, srcu«. Vsi smo bili prijetno presenečeni nad tako pozornostjo.

Verjetno ne bom nič pogrešila, če se v imenu vseh navzočih, toplo zahvalim tako prirediteljem, posebno prizadevni delovni terapevtki Milenki, kot tudi izvajalcem za prijetno doživetje.

Oskrbovanka A. I.

Dan žena

Bila je nedelja. Sivi oblaki so se sprehajali po nebu. Vreme ni bilo ravno primerno za praznik, DAN ŽENA. Učenci tretjega in četrtega razreda smo tekli po blatni cesti. Tudi mamice so hitele. Toda kam? No, morebiti to vprašanje le ni bilo tako težko. V kulturnem domu v Srednji vasi smo imeli proslavo. Otroci smo se prerivali. Mogoče zaradi strahu, mogoče pa zaradi tega, ker smo stali preveč na tesnem. Ni izključen odgovor, da zaradi obeh navedenih reči.

Dvorana je bila nabito polna. Z mamicami so prišli tudi otroci. Z zanimanjem so čakali, kdaj se bo proslava začela. Predšolski otroci, ki so bili na proslavi med nastopajočimi najmlajši, so se na odru dregali. To je bil njihov prvi nastop. Učenci prvega in drugega razreda so se zelo dobro odrezali. Mamice so pozorno poslušale. Za nas pa ne morem reči, kakšni smo bili. Gotovo poznate pregovor: »Kdor sam sebe povišuje, ni nič vreden.«

Miran Pavlič, 4. r.
podružnične šole LOKE

SMRTI

MOČNIK Zofija, osebna upokojenka iz Godiča 23, stara 69 let, PODOBNIK Vencel, os. upokojenec iz Ljubljane, Glinška ul. 3/a, star 85 let, HRIBAR Elizabeta, čistilka iz Suhadol 36, stara 46 let, GABROVŠEK Pavel, optik iz Vrhpolja pri Kamniku, star 37 let, RAK Terezija, os. upokojenka iz Kamnika, Novi trg 15, stara 87 let, CEVC Izabela, os. upokojenka iz Kamnika, Medvedova 19, stara 86 let, ŠTRAJHAR Rozalija, druž. upokojenka iz Srednje vasi št. 30, stara 93 let, ŠIMENC Frančiška, inv. upokojenka iz Godiča 15/a, stara 93 let, RESNIK Zdravko, os. upokojenec z Rožičnega 6, star 57 let, KOŽELJ Frančišek, slikopleskar iz Županjih njiv 3, star 46 let

Jožefa ERZAR, druž. upokojenka iz Srednje vasi 28, stara 83
Katarina SELAN, km. upokojenka iz Suhadol 22, stara 83 let
Marijana ČEBAŠEK, km. upokojenka iz Polja pri Vodicah 22, stara 83 let
Marija VRANKAR, km. upokojenka iz Lok v Tuhinju št. 20, stara 77 let
Ivan PREZELJ, mizar iz Kregarjevega 16, star 40 let
Jože HROVAT, voznik avtobusa iz Bistričice 18/A, star 54 let
Matija KUHAR, kmetovalec iz Savinje peči št. 2, star 74 let
Albina LEVAK, gospodinja iz Potoka v Črni 2, stara 67 let
Katarina LUKAN, km. upokojenka iz Češnjic v Tuhinji št. 15, stara 89 let
Franc ROMŠAK, kmet iz Briš št. 2, stari 81 let
Katarina LEVEC, km. upokojenka iz Zg. Tuhinja 37, stara 85 let
Jožef PEKLAR, sam. obrtnik iz Kamnika, Ogrinčeva 6, star 57 let
Angela VREMŠAK, družinska upokojenka iz Kamnika, Maistrova 8, stara 84 let
Radoslav POLJANEC, upok. univerzitetni profesor iz Zagreba, Martićeva 42, star 91 let
Jakob BURJA, km. upokojenec iz Brezij nad Kamnikom št. 9, star 78 let
Jožef SUŠNIK, osebni upokojenec iz Križa št. 2/A, star 76 let

POROKE

Marenič Ivan, miličnik iz Kamnika in RIS Anica, gospodinja iz Kamnika

Anton VRHOVNIK, sam. obrtnik iz Tunjic in
Dragica DROLC, programer iz Košiš
Andrej BERNOT, oblikovalec iz Godiča in
Sonja KAVAŠ, zobna asistentka iz Mekinj
Boris FLIS, kuhar iz Kamnika in
Marija PAVLIN, negovalka iz Potoka v Črni
Marjan KAVAŠ, delavec pri stroju iz Mlake in
Marta KERN, blagajnik pri PTT iz Pšate pri Cerkljah
Robert ŠTIRN, voznik tovornjaka iz Vira pri Domžalah in
Tončka MEJAČ, ekonomski tehnik iz Nevelj
Peter BALANTIČ, strojni mehanik iz Most pri Komendi in
Tatjana ZORAN, medicinska sestra iz Ljubljane
Robert GOLOB, delavec iz Kamnika in
Vanja KERN, prodajalka iz Vodic pri Ljubljani
Mihael KRAMAR, tehnolog iz Kranja in
Rozalija ŽMITEK, upok. med. sestra iz Virja pri Tržiču
Jožef ŠIMENC, mizar iz Laz v Tuhinju in
Irena GRUBAR, slaščičarka iz Soteske
Franc KRANJEC, monter nap. centr. kurjave iz Mengša in
Mojca HRIBAR, delavka pri avtomatih iz Sel pri Kamniku
Boris VIDMAR, ing. za ladijsko strojništvo iz Kamnika in
Jelka VRŠIČ, med. sestra iz Pirana
Marko MAJCEN, slikopleskar iz Mekinj in
Barbara ULČAR, delavka iz Mekinj

Zbor kinološkega društva

Kamniško kinološko društvo je imelo v petek, 27. marca redni letni občni zbor. Predstavnik društva je poročal o delu v minulem letu. Kinološko društvo je izvedlo tečaj šolanja psov, ki so ob koncu tečaja opravljali izpit A in B. Poleg tega so jeseni brezplačno izvedli »malo šolo«, ki je bila namenjena predvsem mladim psom, in tudi njihovim lastnikom, ki so lahko dobili nasvet in navodila, kako je treba s psom ravnati. To je bila tudi predpriprava na morebitno kasnejše šolanje psa. V času obiranja jabolk so kinologi s svojimi psi varovali drevesnico v Kamniku in Godiču. Organizirali so nastop šolanih psov v Kamniški Bistrici, delovne akcije na vežbališču KD, teoretični in praktični del vaje z reševalnimi psi – psi ruševinarji, srečanje kinologov v Kamniški Bistrici . . . Svoja poročila o delu v društvu so podale tudi vse ostale komisije, ki delujejo v sklopu KD (komisija za šolanje, vzrejna komisija, komisija za reševalne pse, nadzorna komisija in poročila o finančnem položaju društva).

V letošnjem letu bo KD izvedlo tečaj za šolanje psov (ki že poteka), na koncu katerega bodo tudi izpiti A in B, jeseni pa bodo psi lahko opravljali izpit 1 in 2, seveda, če bo dovolj zanimanja. Tudi letos bodo, predvidoma septembra, izvedli »malo šolo« za pse, z istim namenom kot lani, varovali drevesnico v času obiranja, organizirali delovne akcije na vežbališču društva, tečaj za pse ruševinarje, pa še kaj! Vsi, ki ste člani Kinološkega društva, pa lahko pripeljete svoje štirinožne prijatelje na cepljenje proti steklini, ki bo v torek, 14. aprila po koncu tečaja (ob 18. uri) na vežbališču Kinološkega društva.

MAJA

ZAHVALA

23. marca je ogenj opustošil naš dom. Hitremu in strokovnemu posredovanju kamniških gasilcev gre zahvala, da nam je ostal vsaj spodnji del stanovanjske hiše. Vsa zahvala tudi delovni organizaciji DES za hitro obnovo električne napeljave. V nesreči nismo ostali sami. Za solidarnost, denarno pomoč se zahvaljujemo delavcem KIK, delavcem OŠ Komenda-Moste in staršem učencev 2. b in 4. b razreda, delavcem SENŠRM in učencem 3. a letnika, dobrim sosedom, prijateljem, znancem in sorodnikom. Ta velika solidarnost nas je ganila in prepričala, da je človek človeku prijatelj.

Hvala vsem!

Janez, Marija in Maja Štefula

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

MIRKA JERMANA

se najlepše zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti, darovali cvetje in izrazili sožalje. Hvala DPO in Skupščini občine Kamnik, Okrožnemu odboru OF za kamniško okrožje 1941–1945, vsem sorodnikom, pevcem in govornikom za tople poslovilne besede.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša draga žena, mama, stara mama in sestra

MARIJA SLOKAN

rojena MIKLAVČIČ
s Kovinarske 1 c

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in našim sodelavcem za vse razumevanje in pomoč v težkih trenutkih, za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi zdravnikom ZD Kamnik za večletno zdravljenje in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Kamnik, Celje, Ljubljana, marca 1987

Zakaj si moral nam umreti,
ko pa s tabo je bilo lepo živeti.
Odkar utihnil je tvoj glas
žalost, bolečina domujeta pri nas.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega ata

VIKTORJA CIBAŠKA

kolarskega mojstra v pokoju

se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku. Posebna zahvala sorodnikom, sosedom, gasilcem, pevcem, golobarjem, zdravstvenemu osebju bolnišnice dr. Petra Deržaja, obema duhovnikoma in vsem, ki ste ga imeli radi. Za izrečena sožalja in podarjeno cvetje, iskrena hvala.

Žalujoči: žena Marija, hčerke Marinka, Metoda, Marta z družinami, brat Tone, vnuki in pravnuki

Komenda, Moste, Accra, Kranj

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dobrega brata, strica in botra

ZDRAVKA RESNIKA

iz Rožičnega 6

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala Trg. podjetju Kočna Kamnik in njihovemu predstavniku za poslovilne besede in g. župniku za lepo opravljen cerkveni obred.

Žalujoči: brata Vinko in Tone, sestra Micka, Rezka, Francka in Tončka z družinami

lek ljubljana

lek ljubljana

objavlja prosta dela in naloge

TOZD Invest servis, vzdrževalna dejavnost, r. o., Ljubljana, Verovškova 57
Delovna enota Mengeš, Kolodvorska 27

vodja energetske skupine
za vodenje in organizacijo dela energetske skupine
Pogoji: – V. st. strojne smeri
– 3 leta delovnih izkušenj
– poskusno delo 60 dni

vodja enote skladiščenje
za delo v skladišču tehničnega materiala
Pogoji: V. st. strojne smeri
– 2 leti delovnih izkušenj
– poskusno delo 60 dni

več ključavničarjev
za delo pri vzdrževanju in proizvodnji opreme
Pogoji: IV. st. kovinarske smeri
– 2 leti delovnih izkušenj
– delo je dvoizmensko
– poskusno delo 60 dni

orodjar
za izdelovanje orodij in rezervnih delov
Pogoji: – IV. st. kovinarske smeri
– 2 leti delovnih izkušenj
– poskusno delo 60 dni

delavec
v gradbeno trnsportni skupini
Pogoji: – priučen zidar ali druga obrtniška stroka
– 1 leto delovnih izkušenj
– poskusno delo 30 dni

Delovna skupnost skupnih služb, Ljubljana, Verovškova 57

kuhar za lokacijo Mengeš
za delo v družbeni prehrani
Pogoji: – IV. st. gostinske smeri
– 1 leto delovnih izkušenj
– delo je organizirano v več izmenah
– poskusno delo 60 dni

TOZD Kemija, proizvodnja kemičnih izdelkov, r. o., Mengeš, Kolodvorska 27.

objavlja prosta dela in naloge:

tehnik
za delo v obratu za finalizacijo in ekstrakcijo drog.
Pogoji: – srednja šola kemijske ali usnjarske smeri, V. stopnja
– 6 mesecev delovnih izkušenj (lahko tudi pripravnik)
– delo je izmensko
– poskusno delo 60 dni (ne velja za pripravnike)

pomožni delavec
za delo na polju pri vzgoji sadik v toplih gredah in rastlinjaku.
Pogoji: – končana osnovna šola
– 6 mesecev delovnih izkušenj
– poskusno delo 30 dni

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev objave sprejema 8 dni po objavi kadrovsko-pravni sektor delovne organizacije LEK Ljubljana, Verovškova 57.

induplati

Industrija platnenih izdelkov Induplati, r. o., Jarše p. Domžale

razpisuje **kadrovske štipendije za šolsko leto 1987/88**

TOZD Prodaja izdelkov in sintetičnih vlaken »Jarše« n. sub. o., Jarše

Program oz. poklic	stop. zaht. pokl.	Štev. štip.	Let. štip. v šol. l. 87/88
pomoč. tekst. meh. – previjalec	II	2	2
tekst. meh. I – str. predilec II	II	2	2
tekst. meh. II – tkalec	IV	2	3
tekst. meh. II – tkalec	IV	3	2
tekst. meh. II – urej. tekst. str.	IV	1	2
monter in upr. energ. naprav – monter vod. nap.	IV	1	2
TOZD Konfekcija »Jarše«, n. sub. o., Radomlje			
tekst. obrt. konf. – krojač	IV	2	3
pomoč tekst. konf. – konf. pomočnik	I	3	1
tekst. obrt. konf. – šivilja	IV	1	2
TOZD Restavracija in počitniški domovi »Jarše«, n. sub. o., Jarše			
strežba – natakar	IV	1	3

Kandidati za štipendije naj pošljejo prijave oz. vloge do 15. julija na naslov: Industrija platnenih izdelkov INDUPLATI r. o. Jarše, p. Domžale, Kadrovska služba Zg. Jarše 21, 61230 Domžale

K prijavi oz. vlogi za štipendije (obr. DZS SPN-1 »Vloga za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic) je treba priložiti:
– potrdilo o vpisu v šolo,
– overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega šolskega spričevala,
– potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izdaja oz. potrjuje ga davčna uprava in matični urad pri skupščini občine),
– potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu; navedeni morajo biti vsi dohodki iz delovnega razmerja, iz kmetijstva, obrti in dohodki iz dela v podaljšanem delovnem času in drugih virov. Starši upokojenci, priložijo odrezek od pokojnine za december 1986.

Opozarjamo kandidate, da pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog, brez zahtevane dokumentacije, ne bomo obravnavali. Za kadrovsko štipendijo lahko zaprosijo udeleženci v usmerjenem izobraževanju, pri katerih dohodek na družinskega člana ne presega povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto (122.460 din).

Kadrovska štipendija bo izjemoma podeljena tudi mimo navedene omejitve, če za vključevanje v posamezne vzgojnoizobraževalne programe ne bo dovolj ustreznih kandidatov, o čemer se morajo sporazumeti udeleženci samoupravnega sporazuma v občini.

Prednost pri dodelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavskih in kmečkih družin. Kandidate, ki se bodo prijavili v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 15. avgusta 1987. Če vseh razpisanih štipendij v rednem roku ne bomo podelili, bomo do 30. avgusta 1987 sprejemali naknadne prijave za nepodeljene štipendije. Te kandidate bomo o izboru obvestili do 15. septembra 1987.
Vse ostale štipendije za prve letnike usmerjenega izobraževanja so bile objavljene v časopisu Delo dne 1. aprila 1987.

Gostilna REPNIK, Vrhpolje

čestita vsem delovnim ljudem ob 1. maju in vas vabi na prvomajski golaž.

DO Gostinsko podjetje PLANINKA Kamnik vas vabi v zgodnjih jutranjih urah 1. maja na tradicionalni golaž na Stari grad!

18-270

ZAHVALA

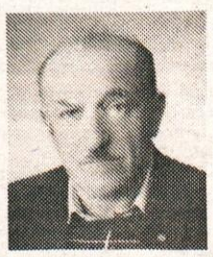

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, moža in brata

FRANCA POLJANŠKA-FRANJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti, izrečena sožalja, razumevanje in tolažbo v najtežjih trenutkih in za podarjeno cvetje. Posebej se zahvaljujemo osebju bolnišnice UKC Nevrološke klinike za nego in lajšanje bolečin med njegovo boleznijo. Hvala DPO, kolektivu KIK, pevcem in godbi za častno spremstvo, žalostinke in govornikom za poslovilne besede.

Žalujoči: vsi njegovi

Češnjice, aprila 1987

V SPOMIN

15. aprila 1987 je minilo leto dni, odkar nas je mnogo prezgodaj zapustil ljubi mož in ati

BRANKO BRAČIČ

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate, mu prinašate cvetje in prižigate sveče.

Njegovi

AMD uspešno opravlja naloge

Vsaki dve leti se člani avto moto društva Kamnik zberejo na rednem občnem zboru, na katerem pregledajo poslovanje društva, se pogovorijo o nadaljnjem delu ter izvolijo novo vodstvo, ki bo te naloge v prihodnje uresničevalo.

Tako je bilo tudi letos, ko so se člani društva zbrali 14. marca v mali dvorani kina Dom v Kamniku. Poleg članov društva so se zbora udeležili tudi gostje: preds. obč. konference SZDL Davorin Gregorič kot predstavnik družbenopolitičnih organizacij občine, načelnik ONZ Kamnik, Vinko Poličnik, načelnik PM Kamnik, Franc Potočnik, predsednik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, Ivo Pristovnik, predstavnik AMZS, Miha Pavlič, predstavniki AMD Domžale, Mengeš, Litija, Cerklje ter predstavniki društev iz pobratenih občin Travnik in Jajce.

Iz poročila je razvidno, da je bilo poslovanje društva uspešno, dejavnost društva pa se najbolj razvija v dveh smereh: preventivni vzgoji ter športu.

Temeljna dejavnost društva je, da vzgaja voznike motornih vozil, je poudaril predsednik društva, vendar se ta vzgoja začne že v osnovnih šolah in ne takrat, ko kandidat prvič sede za volan. V sodelovanju z občinskim SPV se je društvo vključevalo v vzgojo šolske mladine ter prispevalo, da imajo danes vsi osnovnošolci v naši občini kolesarske izpite, velika večina pa opravi izpit za kolo s pomožnim motorjem. Če je vzgoja že v osnovnih šolah dobra, se odrazi pri poučevanju cestno prometnih predpisov in praktične vožnje z vozili ter pri pripravi kandidatov za vozniški izpit. Tako je AMD Kamnik ena najuspešnejših v Sloveniji, kar je plod skupnega dela SVP in AMD z mladino in pa kvalitetnim predavanjem v cestno prometnih predpisih na tečajih.

V zadnjih letih pa je opaziti tudi močan porast kandidatov za voznike. Tako so redno in honorarno zaposleni inštruktorji lani opravili 10.178 ur praktične vožnje, organizirali 7 tečajev CPP, ki jih je obiskovalo 250 kandidatov ter opravili 351 društvenih izpitov. Vse te številke pomenijo porast glede na leto 85 za okoli 50%. Vse te uspehe smo lahko dosegli samo s polnim angažiranjem vseh, ki delajo v sklopu avto šole, inštruktorjev, in ne nazadnje tudi zato, ker imamo dobra oziroma nova vozila, katera uspešno vzdržuje mehanik.

Druga uspešna dejavnost društva je šport. Društvo je v letu 1985 prvič organiziralo tekmovanje v avtokrosu in vse kaže, da se bodo tovrstna tekmovanja zelo razširila. Lansko leto je bilo razpisano republiško prvenstvo z dvemi tekmovanji v Tunjicah, letos pa se bo v organizaciji pridružil še AMD Lenart. V Tunjicah bosta letos dve tekmovanji, junija republiško, septembra mednarodno z udeležbo tekmovalcev iz Avstrije, Nemčije in Madžarske. Pomembno pa je, da je vedno več domačih tekmovalcev in da je zanimanja dovolj v vsej Sloveniji.

Predsednik društva se je v svojem poročilu dotaknil tudi nalog, ki jih bo potrebno izvesti v prihodnje. Obnoviti bo treba poslovne prostore, urediti ogrevanje prostorov, obnoviti učilnice in učne pripomočke ter obnavljati avtopark. Seveda pa je uresničitev vseh teh nalog odvisna od sredstev, ki pa jih kot vedno primanjkuje.

V razpravi je Vinko Poličnik poudaril pomen društva v vzgojni in izobraževalni dejavnosti, predvsem v današnjih dneh, ko se promet povečuje in se na cestah zgodi vedno več prometnih nesreč. Davorin Gregorič je poudaril, da je presenečen nad uspešnim delom društva ter želel, da bi se v bodoče še bolj vključevali v SZDL ter v okviru te organizacije našli mesto, ki društvu pripada. Predsednik občinskega SPV, tov. Pristovnik, je poleg pozdravnega nagovora ter želje po še tesnejšem sodelovanju, podelil tudi priznanja SPV članom društva za dolgoletno sodelovanje. Priznanja so dobili: Janko Brinovec, Aldo Beč in Albert Žibert.

Zbor so pozdravili tudi predstavniki AMZS, AMD Domžale, Cerklje in pobratenega društva Travnik.

Člani društva so potrdili poročila, razrešili stari upravni odbor, nato pa so soglasno izvolili 53 članov skupščine AMD in tri člane nadzornega odbora. Skupščina, ki se bo sestala kasneje, pa bo izmed svojih članov izvolila predsednika društva, člane izvršnega odbora ter vse ostale komisije, ki delujejo v okviru društva.

Po uradnem delu so se člani še poveselili ter med seboj izmenjali izkušnje o svojem delu se pogovorili tudi o delu v prihodnje, da bi bilo čim bolj uspešno, da bi uresničili čimveč nalog in ciljev, ki so si jih zastavili.

V poznih večernih urah so se razšli z željo, da se čez dve leti ponovno snidejo v čim večjem številu in da se bodo ponovno lahko pogovorili o uspešnem delu ter o nalogah, ki jih čakajo v prihodnje.

P. A.

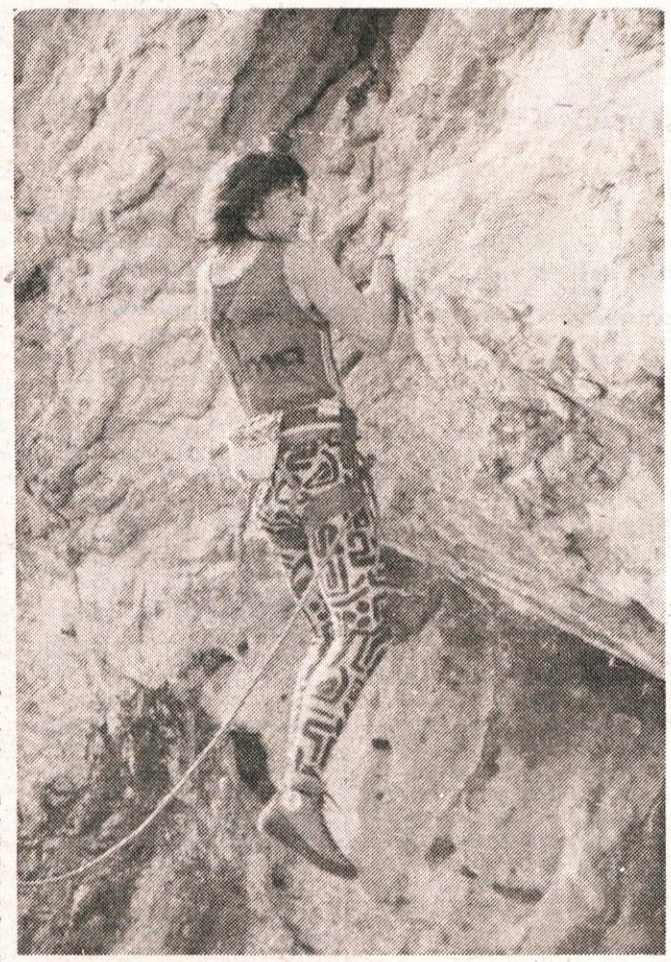

Robert Flerin v smeri »Gracia«, ocena VIII

Marjan 87

Po naglem prodoru prostega plezanja v svetu in pri nas so se začela pojavljati tudi prva tekmovanja v športnem oziroma prostem plezanju. Prve dni aprila je bilo v Splitu že drugo tovrstno tekmovanje z nazivom »Marjan 87«. Tekmovanje je bilo v kratkih skalnih odstavkih na južnem pobočju Marjana, udeležilo pa se ga je 32 tekmovalcev iz sedemnajstih odsekov, bilo pa je tudi šest tekmovalk v ženski konkurenci. Alpinisti iz Kamnika na tekmovanju žal niso sodelovali, saj je prosto plezanje v Kamniku šle v povojih, kar je seveda škoda za alpinistični odsek s tako tradicijo. Edini Kamničan na tekmovanju je bil Robert Flerin, sicer član alpinističnega odseka Mengeš, ki je zasedel 12. mesto. Vrstni red prvih treh pa je bil takle: 1. Tadej Slabe AO Ljubljana Matica, 2. Vili Guček AO Trbovlje, 3. Tulio Ferluga iz Trsta. Pri ženskah pa: 1. Simona Škarja AO Mengeš, 2. Ela Leskošek AO Ljubljana Matica, 3. Sončica Bavčič AO Moser Split. Kot že rečeno, je bilo letos tekmovanje mednarodno, saj se ga je udeležilo 8 plezalcev iz Trsta, kar je precej zaostrilo konkurenco. Pohvaliti je treba organizatorje tekmovanja, ki so za tekmovanje v moški konkurenci pripravili 4 smeri z ocenami od VII+ do IX- in 4 za ženske, ocene od VI do VIII –. Pod steno so speljali ozvočenje in med tekmovanjem so skrbeli tudi za glasbo. Tekmovanje si je ogledalo okoli 1000 ljudi, ki so navdušeno bodrili tekmovalce.

Na koncu naj omenim še to, da nam je Adria-Airways plačala letalo do Splita.

R. F.

Sekcija za prosto letenje »KAVKA« pri Planinskem društvu Kamnik organizira

KAVKA
odsek za prosto letenje

IX. državno prvenstvo v letenju z zmaji od 8. 5. do 16. 5. 1987 na območju Kamnika z okolico,

s katerim želimo v naši občini popestriti tudi turistično ponudbo.

PROGRAM

PLANINSKIH POHODOV IN IZLETOV V ORGANIZACIJI PLANINSKEGA DRUŠTVA KAMNIK ZA LETO 1987

V letu 1987 bo Planinsko društvo Kamnik organiziralo več planinskih izletov v bližnje in bolj zahtevne gore. Kakor vsako leto, se bodo planinci Kamnika udeležili vseh zimskih pohodov, jubilejnih in društvenih srečanj in tudi zahtevnejših vzponov.

Obiski v gorah so porazdeljeni takole:

april:	
25. 4.	Trimski pohod na Rašico
	Tekmovanje za Štuparjev memorial (datum bo določen naknadno)
maj:	
1. 5.	Mladinski tabor v Beli
10. 5.	Pohod na Blegoš
junij:	
7. 6.	Trim pohod in očiščevalna akcija na Veliko planino
14. 6	17. planinski tabor MDO na Ključu – Dolomiti.
julij:	
10.–17. 7.	Prečenje Julijcev v organizaciji mladinskega odseka
19. 7.	Dan kamniških planin na Kamniškem sedlu
avgust:	
8. 8.	Kanalska dolina – obisk vrhov
23. 8.	Trim pohod in očiščevalna akcija na Kamniško sedlo
september:	
13. 9.	Dan planincev Slovenije na Rmanovcu
20. 9.	Trimski pohod in očiščevalna akcija na Kokrško sedlo
oktober:	
10. 10.	Zasavska planinska pot ali Grosupeljska pot
november:	
14. 11.	Zasavska planinska pot ali Grosupeljska pot
december:	
20. 12.	Pohod na Kostavsko planino

Letos planinsko društvo pripravlja nekaj manj obiskov v gorah, zato pa bo pospešilo prostovoljno delo pri dograjevanju koče na Kokrškem sedlu.

Planinci in drugi ljubitelji gora si lahko izberejo sebi primerne pohode, mlajšim, zlasti šolskim skupinam pa PD priporoča udeležbo na trimskem pohodu na Rašico, na 17. planinskem taboru MDO in dnevu planincev Slovenije, seveda pa so dobrodošli tudi na vseh drugih organiziranih obiskih, tudi na trimskih pohodih, ki so združeni z očiščevalnimi akcijami.

STANE SIMŠIČ

Odbojkarski mozaik

Starejši mladinci OK Kamnika – prvaki ljubljanskega območja za l. 1987. Prvaki so postali s tesnim porazom proti Partizanu Narodni dom (Lj) 1:2(6,–14,–13) in dvema gladkima zmagama nad OK Brezovico so si tako priborili udeležbo na prvenstvu Ljubljansko-novomeškega področja, ki bo verjetno 26. 4. v Novem mestu. Za Kamnik so igrali Franc Korošec, Matej in Grega Škorjanc, Janez Stele, Aleš Šarec, Mitja Koprivec, Damjan Resanovič, Robi Jenčič in Jurij Windšnurer.

Prvo moštvo OK Kamnika – člani tretji v I. SOL. Čeprav bodo Kamničani šele v soboto, 25. aprila, odigrali zadnjo prvenstveno tekmo prv. sezone 86/87 in to z velikim rivalom Granitom iz Slovenske Bistrice v Kamniku, lahko že sedaj napišemo, da bodo ob koncu zasedli solidno tretje mesto. V tem drugem delu prvenstva so od 12. do 20.kola zmagali kar 6 krat, poraženi pa so bili po Narodnem domu le še dvakrat: 7.3., ko so v hudem mrazu vsi premraženi prispeli v Mežico in morali tam nastopiti v neogrevani dvorani, in 11.4., ko so v Kamniku igrali brez Slabanje (trije rumeni kartoni) in brez poškodovanega Novaka in tesno s 3:2 izgubili z Izolo.

Marjan Novak novi trener I. moštva OK Kamnika. Ker je dosedanji trener prve ekipe članov, Primož Kajzer, v začetku marca odstopil zaradi preobremenjenosti, je začasno prevzel treninge kapetan ekipe Marjan.

Janez Stele in Joža Lap v prvi ekipi članov. Zaradi dobre igre v drugi ekipi sta napredovala v prvi team in prvikrat. nastopila že 28.3. v tekmi proti Brezovici.

Članice vsaj tretje v II. SOL-zahod. V času poročanja še ni uradnih rezultatov,vendar pa so odbojkarice 11.4. že zaključile prvenstveno sezono 1986–87. Po treh porazih v začetku drugega dela, proti Novemu mestu, Kranju in Črnomlju,so potem dobile vseh nadaljnjih šest tekem. Lestvico bomo objavili v eni naslednjih številk »Občana«.

Nika Hudoklin prenehala igrati. Odlična igralka Nika iz Ljubljane, ki je pred tem uspešno igrala tudi v II. zvezni ligi, je 11.4. odigrala za OK Kamnik zadnjo prvenstveno tekmo. Zaradi slabega zdravja žal ne bo mogla več nastopati. Hudoklinova je v zadnjih letih zelo dvignila nivo igre kamniških deklet in jo bodo zares pogrešale. Seveda pa bo še naprej ostala članica in odbornica OK Kamnik.

Člani II ostali v II. SOL-zahod. Tudi druga ekipa članov, v kateri sicer igra tudi precej mladincev, je 11. aprila končala z ligo. V drugem delu prvenstva so zabeležili 5 porazov in kar 4 zmage in to nad mladimi Blejci,Novomeščani, pa presenetljivo prvikrat prvo ekipo Mokronoga (3:1), in po hudem boju doma s 3:2 tudi trdoživo vrsto Bohinja, dočim so bili Kroparji, Železar z Jesenic, Črnučami, Bovčani in seveda Kočevarji, ki gredo zopet nazaj v prvo ligo, zanje prehudi nasprotniki. Končno lestvico bomo še objavili, verjetno pa so fantje zasedli med desetorico sedmo mesto. V naslednji prvenstveni sezoni bo druga slovenska liga, zaradi velikega števila novoustanovljenih ekip razširjena še za polovico in bo tridelna. Kamničani bodo igrali v skupini center.

Mladinci Kamnika na turnir »Bratstva in enotnosti« v Beogradu

Tudi letos bo od 1. do 3. maja v Beogradu ta tradicionalni turnir 35-ih mestnih mladinskih reprezentanc. V kolikor bodo uspeli zbrati, seveda tudi ob samoprispevku,dovolj denarja, da bodo tako dostojno nadaljevali uspehe Kamničanov na tem turnirju iz prejšnjih let. Naj omenimo, da je to vsako leto najkvalitetnejša odbojkarska prireditev mladih v Jugoslaviji.

AN

Vabilo

V nedeljo, 10. maja,organizira PD Kamnik vsakoletni POHOD NA BLEGOŠ. Odhod posebnega avtobusa iz Kamnika ob 7. uri. Prijave zbira PD Kamnik do vključno 8.maja .

Vabljeni.

PD Kamnik

Vabilo

V soboto, 25. aprila, se bo Planinsko društvo Kamnik udeležilo vsakoletnega **Trim pohoda na Rašico.** Iz Kamnika se bomo odpeljali z rednima avtobusom od 7.10 in izstopili v Trzinu.Pot bomo nadaljevali peš preko Dobenega na Rašico, nato pa po grebenu do Gobavice nad Mengšem, kjer bo konec pohoda.

Hoje je 4. do 5. ur. Pot je lahka in primerna za vse starostne skupine. PD vabi poleg ostalih posebej osnovne šole, da oganizirajo udeležbo na tem pohodu. Do sedaj se je pohoda udeležilo vsako leto veliko kamniških otrok.

PD Kamnik

Prvenstvo Alprema v velesalomu

Ob 40-letnici obstoja delovne organizacije ALPREM Kamnik je smučarska sekcija pri OOS marca organizirala odprto prvenstvo delovne organizacije v veleslalomu na Veliki planini. Tekmovanja se je udeležilo 120 tekmovalcev iz 14 kamniških OZD in obrtniki. V lepem sončnem vremenu z nekaj vetra je tekmovanje odlično izvedel SK Kamnik na progi Zeleni rob – Šimnovec. Proga je bila odlično pripravljena, tako da so vsi tekmovalci nastopili pod enakimi pogoji. Ob zaključku tekmovanja je direktor delovne organizacije skupaj s predsednico IO OOS najboljšim podelil odličja in praktične nagrade:

REZULTATI:

Ženske nad 35 let:
1. Regina Skočir (Svilanit) 0.42,79, 2. Vanda Deisinger (Zarja) 0.44,16, 3. Olga Galjot (Svilanit) 0.45,94, 4. Tatjana Kalčič (Stol) 0.46,26, 5. Anica Okorn (Stol) 0.46,58.

Ženske 26–35 let:
1. Nada Tišler (Utok) 0,38,28, 2. Olga Lanišek (Alprem) 0.44,14, 3. Ksenija Repanšek (Titan) 0,43,83, 4. Breda Griljc (Zarja) 0.43,94, 5. Mira Šunkar (Titan) 0.44,31.

Ženske do 25 let:
1. Joži Trobevšek (Svilanit) 0.40,00, 2. Mira Jerše (Titan) 0.44,59, 3. Sonja Kaker (Utok) 0.42,67, 4. Irena Zarnik (Alprem) 0.44,08, 5. Olga Dobovšek (KIK) 0.44,24.

Moški nad 45 let:
1. Viktor Osolnik (Titan) 0.39,09, 2. Bogan Seljak (Svilanit) 0.40,20, 3. Štefan Humajr (Stol) 0.40,58, 4. Emil Verk Stol 0.40,83, 5. Dane Brelih (Titan) 0.44,20.

Moški 36–45 let:
1. Peter Sitar (Obrtniki) 0.35,10, 2. Ivo Griljc (Alprem) 0.35,69, 3. Tone Brelih (Alprem) 0.37,41, 4. Franc Galjot (Kočna) 0.37,95, 5. Jože Zupin (Stol) 0.38,52.

Moški 26–35 let:
1. Tone Plahutnik (Utok) 0.34,71, 2. Miro Lanišek (Obrtniki) 0.35,58, 3. Tone Kajnih (Titan) 0.35,97, 4. Janez Jeras (Titan) 0.36,46, 5. Janez Zobavnik (Alprem) 0.36,51.

Moški do 25 let:
1. Marko Kotnik (Stol) 0.34,97, 2. Andrej Koželj (Obrtniki) 0.35,85, 3. Anton Jeras (Stol) 0.36,44, 4. Iztok Sadjak (Zarja) 0.36,76, 5. Rajko Golob (Titan) 0.36,84.

IVO GRILJC

Občni zbor športnega društva Komenda

Šport in športna rekreacija občanov krajevnih skupnosti Komenda, Moste in Križ je bila osrednja točka na občnem zboru športnega društva Komenda, ki je bil te dni.

Dejavnost – predvsem športna rekreacija in delno tekmovalnega športa, je združeno v šahovskem, smučarskem, nogometnem, košarkarskem, karate, teniškem klubu ter strelski družini Komenda, ki ima 378 članov in deluje že 15 let – lahko rečemo zelo aktivno v celotnem obdobju delovanja. Iz poročil, ki so jih imeli predsedniki društev, je bilo ugotovljeno, da je bilo v zadnjih 4 letih delo zelo aktivno, tako na tekmovalnem, kot v organizacijskih oz. delovnih akcijah. Naj jih naštejemo le nekaj:

– v glavnem smo s prostovoljnim delom in sredstvi KS in ZTKO zgradili 2 teniški igrišči, na katerih je zelo velika aktivnost;

– obnovili smo nogometno igrišče z drenažo in s tem uredili celotno okolico. Staro konstrukcijo golov smo nadomestili s trajnejšimi – železnimi ter kupili košilnico;

– na smučišču smo s prostovoljnim delom napravili vlečnico in uredili teren, na katerem so vsakoletna množična tekmovanja;

– preuredil smo strelsko halo s 4 strelišči, ki so izredno lepo urejena. Razen tega smo obnovili športne prostore in garderobe;

– na košarkarskem irgišču smo namestili drogove za razsvetljavo ter obnovili konstrukcijo košev;

– področje šahovskega in karate dela je osredotočeno predvsem na zaprti prostor v šahovski sobi in majhni telovadici v osnovni šoli Komenda, vendar smo nabavili veliko rekvizitov za delovanje obeh klubov.

Delo, ki je bilo v preteklosti vezano predvsem na gradnjo objektov, se odraža na množičnosti, in to je rezultat velikega truda, vloženega v to dejavnost.

Kot rdeča nit pa se je vlekla na občnem zboru problematika telovadnice. Ne samo to, da smo imeli v Komendi pred vojno večji prostor za telovadbo s celotnim telovadnim orodjem ter z izrednimi telovadci. Kaj pa danes? Verjetno ni sestanka v KS, ki ne bi načel problematiko šole in telovadnice. Vse skupaj pa je bolj zaletavanje v trden zid. Krajane smo aktivisti v KS že tri samoprispevke prepričevali, naj glasujejo, da bodo otroci imeli boljše pogoje šolanja in telovadbe,. starejši možnost rekreacije – rezultat tega pa je bil samo to, da smo prepričali krajane, ki so nam tudi verjeli, da bodo imeli v obdobju samoprispevka boljši prostor za šolo. Jasno, ne samo iz samoprispevka, ampak tudi drugih sredstev, ki so bili lepo napisani v planu občine. Pa tudi delež ljudi, ki so glasovali »ZA« je bil zelo velik.

Dve obdobji 5-letnih samoprispevkov sta za nami, ko smo napisali 0. Tretjič gre rado – pravijo. Krajani smo namenili o,50% samoprispevka za obdobje petih let za gradnjo šole in večnamenskega prostora. Trdno prepričani, da se bo to tudi uresničilo, samoprispevek plačujejo. Upajmo, da ne bodo razočarani in da ne bomo zapisali, da iz nekaterih vzrokov tudi tokrat ni bilo možnosti.

Prav zaradi tega športniki, ki so tudi krajani in plačevalci samoprispevka, zahtevajo jasen odgovor, seveda čimprej, kajti čez 4 leta bodo tudi sedanji odgovorni na tem področju na drugih delovnih mestih.

Verjetno se bo našel kdo, ki bo menil, da je delo in skrb športnikov in športnih delavcev na drugem področju, vendar naj bo to kot premislek, da že predolgo čakamo na obljube.

JANEZ KIMOVEC

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.